

OLIFERSMAGASINET

LES MER OM:

KESTI / SUONIEMI

GUNNAR JOHANSSON

SLUTTSPILL-LAGENE

BEHOLD KORKEN PÅ

PÅL SINE DRØMMER: NY ARENA

MARIUS TRYGG

Vi ønsker Oilers lykke til i sluttspillet!

Stolt hovedsponsor for Oilers.

Johs **Lunde**
gruppen

Transport, Handel, Industri og Eiendom.

www.lundegruppen.no

INNHOOLD

Kesti/Suoniemi.....	4-6
Gunnar Johansson.....	8-11
Storhamar.....	14
Vålerenga.....	15
Oilers.....	16
Frisk Asker.....	17
Behold korken på.....	19-21
Sparta Sarpsborg.....	22
Comet.....	23
Stjernen.....	24
Furuset.....	25
Ny arena.....	28-29
Marius Trygg.....	34-36

Redaktør: Bjørn Ims
 Foto forside: Lars Idar Waage
 Foto side 19: Lars Idar Waage og Thomas Fosse (Roughnecks)
 Foto ellers: Kreditert ved bilde
 Design og trykk: Lura Trykkeri AS

REGIONENS LAG!

I andre idrettsgrener er det ofte slik at en har sine favoritt lag med lokal forankring. Det være seg enten fotball, håndball eller andre grener. Slik er det ikke med ishockey. Oilers er regionens hockeyleg, med nasjonal appell. Vi opplever støtte fra fans, media og samarbeidspartnere som har forankring langt utenfor by grensene. Ikke nok med det, de store avisene skriver faktisk om hockey igjen og kampene vises på TV. Dette setter oss, som idrettslag, i en unik posisjon og den er det opp til oss å foredle på en best mulig måte. Det er viktig å nå ut til alle, legge forholdene til rette for de som kommer tilreisendes og ikke minst av alt søke å oppnå nye samarbeid med bedrifter med tilhørighet også utenfor Stavangers by grense.

FOTO: ERIK HAALAND, MEDIEHUSET AFTENBLADET

På nyttårsaften fikk Oilers en pengegave hvor giverne påpekte det ovennevnte. Vi er meget ydmyke for å ha mottatt denne gaven og skal etter beste evne forsøke å forvalte midlene med "tanken i bakhodet" om at bruken skal ytterligere stimulere til hockeyinteresse og samarbeide i hele regionen. Det tror vi at vil være en smart bruk av pengene. Til neste sesong lover vi at alle skal kunne se effekt av dette.

Når det gjelder bruk av sponsorkroner er vi inneforstått med at bedriftene har mange hensyn å ta. Noen er opptatt av at pengene skal komme lokale idrettslag til gode, har ett ønske om spesielt å støtte barne- og breddeidrett, mens andre igjen ser det som en ren goodwill investering. Vår opplevelse er også at mange ser dette som reinspikka business – investering av hardt opparbeidede midler i noe som igjen skal kunne føre til ytterligere business. Sponsorvirksomhet er å kjøpe seg inn i nettverk som igjen kan lede til økt omsetning og nye muligheter, bruk av logoprofilering på drakter og arena er ideelt for å få frem varemerkene. I tillegg er bedriftene opptatt av å kunne bruke sponsoratet som en arena for å pleie kundeforbindelser pluss at det skal være et tilbud til de ansatte. Vi tror at en sponsoravtale med Oilers tilfredstiller bedriftenes krav og forventninger. Tilbakemeldingene vi får fra våre samarbeidspartnere er svært positive og dette får oss til å være optimistiske med hensyn på kommende sesonger. Vi lover å jobbe knallhardt for å kunne fortsette med å tilfredstille ønskene og kravene fra alle, og ser frem til samarbeidet i fremtiden.

Seriespillet er over og Vålerenga står med sine velfortjente gullmedaljer. De henger høyt og er tildelt det laget som gjennom en lang og tøff serie har vist seg å være det beste laget. Oilers har nådd sin første målsetting for sesongen – medaljer i serien. Der er riktignok ennå ett lite steg opp til de 2 beste lagene, men de skal ikke sove på laurbærene for vi kommer halsende etter og puster dem i nakken.

Nå er det klart for sluttspill og kampen om Kongens pokal. Gjennom en serie med kamper, som spilles praktisk talt annenhver dag, skal Norgesmesteren kåres. I sluttspillet kan alt skje og ofte er det tilfeldigheter som avgjør i tette kamper. Vi har en målsetting om å nå langt også dette året. Får vi flyten og beholder alle spillerne skadefrie så er vi meget optimistiske.

Velkommen til sluttspillet.

PS! Drømmen vår er å få vår egen nye arena. Den arenaen skal i så fall bygges for å kunne legge forholdene bedre til rette for våre fans, gjester, media, samarbeidspartnere, spillere og ansatte. I det daglige arbeidet er denne drømmen en stor inspirasjon. Dette skal vi få til!

Bjørn Stanley Ims
 Markedssjef Oilers

KVITTES!

Lottomillionærer skal visstnok ikke være som andre millionærer. La oss låne litt fra slagordet og fortsette. Stavanger Oilers er nemlig ikke som andre hockeyklubber. Og søndag 4. februar 2007 var ikke som andre søndager. Jari Kesti og Tomi Suoniemi var tilbake i byen for å motta sin velfortjente takk for alt de bidro med i Stavanger Oilers' fem første leveår. 854 poeng fordelt på tre divisjonsnivåer la de to igjen hos et publikum som kvitterte med å trykke dem tett til brystet. Denne søndagen møtte rundt 2000 av dem opp tidligere enn vanlig i Siddishallen. Hvite t-skjorter var lagt for anledningen, og hallen var pyntet med #7 og #22 bannere. Oilers' publikum er nemlig ikke som annet hockeypublikum. Og Jari Kesti og Tomi Suoniemi er definitivt ikke som andre hockeyspillere...

Klokken er 14.30 søndag 4. februar. "Vet dere mer nøyaktig hva som skal skje der ute?" Det er to dresskleddede og meget spente karer som møter skribentene utenfor VIP'en i ishallen. "Vi vet vel ikke mer enn dere" sier vi og smiler. "Jeg har fått beskjed om å forberede en hilsen til publikum, så jeg har skrevet ned noen ord" sier Jari mens Tomi nikker. Jo da, det er en spesiell anledning for hovedpersonene dette, ikke vanskelig å se det på dem. Og det er lett å forstå. I løpet av de neste timene skal de kjøres rundt på isparketten i cabriolet og stå på rød løper for å motta takk fra så vel klubbledelse, supportere og tidligere lagkamerater. De skal motta hyllesten fra publikum, blomster og gaveportretter levert av Sandneskunstneren Merethe Gramstad. Sist men ikke minst skal de også se sine draktnummer bli heist i taket og følgelig fredet for bruk av spillere i klubben for all fremtid.

Kanskje ikke akkurat dette de tenkte på da de kom til Stavanger høsten 2001? For å spille det som for to karer

med erfaring fra høyeste nivå i hockeylandet Finland på det nærmeste må regnes som bedriftshockey. Men her ligger vel også hemmeligheten? Daglig leder, Pål Higson, sa i sine takkeord til #7 og #22 at klubben ikke bare ville hedre to fantastiske spillere, men også to store mennesker. Jari Kesti og Tomi Suoniemi kom ikke til Stavanger med kontrakt på gull og berømmelse. De kom fordi de hadde lyst på noen nye utfordringer, bli kjent med et nytt land og nye omgivelser. Og mest av alt: Spille ishockey. Og det var det de gjorde. Spilte ishockey med stort hjerte. Også når det var 2. divisjon, snaut 100 på tribunen og motstanderne het Oppsal. Slikt smitter, og med #7 og #22 i spissen ledet Oilers oppvåkningen av den sovende hockeybyen Stavanger. At de to herjet poenglistene på tre ulike nivåer tre sesonger på rad sier selvsagt mye om ferdigheter, men også mye om ydmykhet for og kjærlighet til det viktigste: Sporten. "For the love of the game" som Tomi Suoniemi sa det i vår profil forrige vinter. Jari Kesti ble ikke mindre enn poengkonge på alle tre nivåer. Hvem kan vel vise til noe lignende i norsk hockey?

Så er det vel bare som det må være når karene klokken 20.30 ennå sitter i midtfoajeen i hallen og signerer bilder. Begge rettet stor takk til sitt publikum under markeringen på isen. Her kommer vel takken i retur. Store og små vil ha et signert minne fra de to, og når skribentene tar kvelden er køen foran bordet ennå lang...

Ikke helt som andre hockey-spillere. Jari og Tomi mottar Oilerspublikummets hyllest foran kampen Oilers - Frisk.

INTERVJU MED JARI OG TOMI I ANLEDNING MARKERINGEN I SIDDISHALLEN 4. FEBRUAR

Dette er jo en spesiell anledning. Hvordan oppleves det å bli gjort ære på som det dere opplever i dag?

Tomi: Man forventer jo ikke å oppleve noe slikt, det blir veldig spesielt. Og litt rart.

Jari: Kanskje feil å si sprøtt, men det er jo en litt spesiell greie det som skal skje. Jeg er i alle fall skikkelig nervøs. Mer nervøs enn jeg var foran kamper. Jeg måtte ta en tur bort i hallen i dag tidlig for å kjenne litt på forholdene. Planlegge litt for meg selv.

Ser man for eksempel på NHL så foretas det slike utmerkelser av spillere som ofte har vært i klubber både 10 og 15 år. Dere får en utmerkelse etter "bare" fem år. Hva tror dere er grunnen til dette?

Tomi: Det har nok en sammenheng med at klubben er ny. Ingen har vært her i 15 år, og det vil gå lang tid før klubben kan skrive slik historie. Og så skjedde det jo mye akkurat disse første årene, ting som har betydd såpass mye at miljøet ønsker å markere det for å gå videre.

Jari: Det var jo en hockeyby her da vi kom, men den lå på en måte og sov. Etter hvert som vi spilte oss gjennom de lavere divisjonene kjente vi på suget etter hockey i området tydeligere og tydeligere. Kanskje forbinder mange oss to litt med den oppvåkningen for sporten i byen.

Litt i forlengelsen av det vi er inne på nå, om dere skal trekke frem noe generelt fra disse årene i Stavanger, hva blir det?

Jari: Skal jeg velge en ting så må det bli publikum. Helt spesielt. Alltid fantastisk å spille for. En ekstra spiller på laget.

Tomi: Jeg har så mange gode minner at det blir vanskelig å velge ut. Jeg likte byen veldig godt. Følte virkelig jeg hadde et hjem her. Men som Jari sier så er det jo spesielt med publikum, og ikke minst den enorme publikumsveksten vi hadde fra starten i 2. divisjon til vi etablerte oss i eliten.

Du Jari har jo ennå en aktiv karriere gående. Kan du fortelle litt om din nye klubb og liga hjemme i Finland?

Jeg spiller nå for klubben IsTuTo (Turku). Vi har gjort en bra sesong, faktisk står vi med 17 kamper på rad nå uten tap. Vi har en god coach med erfaring fra SM-liiga (øverste nivå i finsk hockey, red.anm.). Klubben preges av mye ungt, og jeg trives godt i laget.

Blir litt lærer på laget da kanskje. Ser du for deg å bli trener etter hvert?

He he, jeg føler meg absolutt ikke som noe lærer nei. Men det kan jo være det kan bli treneroppgaver etter hvert, den ene eller andre plassen. TuTo har stort arbeid og mange lag i lavere aldersgrupper og juniornivå, så det dukker kanskje opp ting der.

Du Tomi måtte jo gi deg på toppnivå forrige sommer på grunn av knærne. Vi pratet sammen for rundt om et år siden, og du fortalte at du ennå hadde et håp om å kunne fortsette. "For the love of the game" som du uttrykte de. Hvordan føltes det å omsider måtte gi seg?

Jeg var selvsagt veldig skuffet, men det var som om jeg også forsto at det vel måtte bli slik. Siden den gang har jeg også hatt såpass mange ting å ha oppmerksomheten på at det har gått greit. Jeg er derimot redd at det kommer en dag hvor jeg forstår det virkelig er over, helt på alvor lik-som. Det blir nok en ganske tøff opplevelse...

Mange ting å ha oppmerksomheten på sider du. Hockeyen begrenser seg vel til litt fritidssysse, si mer om hva du bedriver tiden med?

Jeg har faktisk ikke hatt skøyter på beina på tre måneder nå, så det er ikke hockeyen som tar tiden kan dere si. Nei, det handler mye familie da. Jeg fikk liten gutt forrige april, så det er nok å henge i. Jeg jobber i skipsindustrien, Aker Yards hjemme i Turku. I det hele tatt så tenker jeg litt "vanlig" nå. Leve et normalt liv og være lykkelig sammen med mine nærmeste.

Hvordan tenker du på årene som kommer, Jari?

Blir det aktiv karriere ennå en stund?

Tja, slik det er nå er det jo ganske slitsomt. Jeg jobber i transportbransjen "litt" på siden av hockeyen. Jeg jobbet jo utenom hockeyen også da jeg var her, men det blir tidvis ganske hektisk. Noen dager er det åtte timers arbeid før trening om kvelden. Det går ikke i lengden. Så vi får se. Jeg er egentlig åpen for det meste, og som vi var innom så kan det selvsagt dukke opp ting innen hockeyen.

Vi må jo snakke litt mer om Oilers.

Følger dere godt med på klubben i dag?

Jari: Jeg har vært litt "busy" i det siste og har ikke fått med meg alt fra dag til dag. Men jeg har ganske bra oversikt. Vi har vel begge en del kontakt med spillere på laget, spesielt Pala (kallenavnet på Lotila, red.anm.) og Juha.

Tomi: Ja, vi holder kontakten. Selv er jeg inne på klubbens nettsted hver eneste dag. Kan ikke gå glipp av noe. Følger spesielt med på kampene selvsagt. Skjønner at det er kommer radiooverføringer nå, men det er jeg ikke kommet helt i gang med. Følger med på nettoppdateringene i hockeyforbundet.

Jari: Det er jo ingen grunn til å gå rundt å være nervøs for klubben, for å si det sånn. Tingene går jo bra her borte. Det er definitivt mitt inntrykk.

Tomi: Sportslig har vel sesongen så langt har vel vært relativt bra. Etter hva jeg kan forstå så er prestasjonen ennå et hakk jevnere om mer stabile enn det vi opplevde de siste sesongene. Klubben rår over fire solide femmere. Det er jo en god utvikling.

Jari og Tomi mottok flere gaver under hedersmarkeringen. Her ser vi Tore Christiansen overrekke Jari den ene av to profiltegninger levert av Sandneskunstneren Merethe Gramstad.

#7 og #22 vil for alltid være fredet i Stavanger Oilers.

Det ble en lang søndagskveld i Siddishallen 4. februar. Køen av store og små som ville sikre seg signerte bilder av hederspersonene var lang.

Men sesongens høydepunkt gjenstår jo, vi nærmer oss sluttspill. Dere har vært med på å ta så vel bronse som sølv med klubben. Hva skal til for å ta det siste steget til gull?

Tom: Laget er stikkordet. Det nytter ikke med gode spillere om man ikke klarer å få det til å funke som lag. Oilers har absolutt spillerne som skal til. Det handler om å få laget til å fungere 100%.

Jari: Skal vi se kortsiktig på det med tanke på det nært kommende sluttspillet, så er det ingen tvil om hvem som er nøkkelspilleren. Det er Bengt Höglund. Keeperspillet betyr så vanvittig mye når det kommer til play-off, og Oilers er avhengige av at Bengt står på sitt beste for å gå hele veien.

Vi må jo unne oss litt mimring på en dag som denne. Går det an å trekke frem noen spesielle høydepunkter fra banen disse fem sesongene vi har bak oss?

Tom: Det blir veldig vanskelig. Det er så mye å ta av. Men det var spesielt med de første sesongene. Bronsemedaljene den første sesongen i eliten var helt spesielle. Selv måtte jeg jo ut tidlig i kvarten på grunn av skader, men kampen hvor vi avgjorde på overtid mot TIK her i Siddishallen var magisk, også fra tribunen.

Nesten større med bronzen enn sølvet som kom senere?

Tom: Tja, på en måte. Som vi snakker om tidligere, så var det spesielt å få være med på den første tiden, se hvordan publikum og interessen for sporten i området våknet til live.

("Våkne til live" er kanskje et stikkord, i alle fall lyser det av #7 i mimrerunden)

Jari: Det første storkampene, de mot topplagene hvor det for første gang var 2000+ på tribunen. Det var store dager. Da vi slo Storhamar på hjemmebane for første gang for eksempel.

Det var da du helt utmattet fortalte hele Norge at "We fought like animals today" på TV-2 sporten?

He he, ja, det var kanskje ikke den beste setningen, men det var en helt spesiell kveld. Vår beste back den høsten, Topi Lethonen, hadde akkurat reist tilbake til spill i SM-liiga. Pål Gulbrandsen var vel ute med sykdom. Lurer jammen på om vi spilte med fem backer. Uansett, den kvelden klarte vi nettopp det vi nettopp snakket om, å spille sammen som lag. Og Joni var strålende i mål. Det var masse publikum og en fantastisk stemning i hallen. Jeg husker så godt Stavanger Aftenblad neste dag. Det var Oilers på forsiden. Det var vel den kvelden vi ble et lag som alle tok på alvor...

Hm.. vanskelig å komme videre etter denne runden i minneboken, men vil dere til slutt si noe spesielt til supporterne?

Jari: Som sagt allerede: Helt spesielle, alltid en sjette utespiller for oss. Det fellesskapet som er mellom lag og publikum her i hallen er helt fantastisk. Mye bedre enn de fleste plasser hjemme i Finland.

Tom: Jeg sier det enkelt: Beste supportere som finnes!

Frisk og sunn vekst.

Aarbakke-Group, som totalt har 260 dyktige medarbeidere, over 70 CNC-maskiner og 550 mill. i omsetning, har hovedkontor på Bryne. Vi høster daglig moden frukt av en årelang investering i et inkluderende, trygt og utviklende arbeidsmiljø. Sterk vekst i ordretilgang, resultat og ansatte de siste årene viser oss at satsingen vår på samspill og glede er fruktbar. Hos oss er kunden alltid i sentrum og vi vil være en frisk bedrift som gir mersmak.

AARBAKKE
Et selskap i Aarbakke-Group

Breimyra 1. Postboks 108,
Håland Vest, 4349 Bryne. Telefon: 51 77 70 00.

www.aarbakke.no

HAALAND
Et selskap i Aarbakke-Group

Haaland AS, postboks 23, Fabrikkv. 6, 4369 Vigrestad.
Tlf.: 51 79 17 50. Fax.: 51 79 17 60.

www.haaland-as.no

BRYNE MEKANIKK
Et selskap i Aarbakke-Group

Nordlysveien 1. Postboks 98,
4349 Bryne. Telefon: 51 77 20 00.

www.bm.no

OPPHOLDSSTED: STAVANGER MÅL: STABILT

Oppvokst 50 meter fra ishallen i Karlstad hadde Gunnar Johansson i følge ham selv ikke noe valg. Det måtte bli hockey. Etter hvert har svensken som nylig ble kåret til årets sportsnavn for 2006 i RA tatt mange valg. Et av dem var å komme til Stavanger for å få orden på Stavanger Oilers vinteren 2004. "Gunnar trodde det var Edmonton Oilers, og siden han aldri hadde kjørt så langt før i sitt liv trodde han at han var kommet til Alberta" sier Pål Higson for å fleipe litt med sin medarbeider. Suksess ble det i alle fall. Det som i utgangspunktet skulle være et korttids engasjement ble etter hvert ganske langvarig. Først ble det utvidet med to sesonger, og nylig ble det klart at Gunnar blir værende ennå en stund.

En mandag i januar, solen skinner, sluttspillet nærmer seg og vinteren er endelig kommet på skikkelig til Stavanger. NB Sørensen er et godt utgangspunkt for en lunchprat med mannen som av sine spillere beskrives som John Silver uten filter, og som altså like før jul forlenget kontrakten med byens hockeystolthet med ytterligere to sesonger.

Nylig avdøde Tommy Sandlin (tidligere svensk landslagstrener og nylig trener i TIK) uttalte i media da du kom at du neppe ble lenge i Stavanger. En trener i sin beste alder ville nok videre til nye og større oppgaver. Sånn ble det ikke?

Nei, det ble ikke det. Tingene var rett og slett litt for spennende her. Jeg trivdes i byen med en gang, og klubben bar preg av å ha klare ambisjoner. Kanskje litt unorsk? Man ville rett og slett gå i bresjen her borte, virkelig få til noe.

Handler rett og slett litt om følelser dette?

Ja visst, og følelser er viktige. Og så hadde du jo stemningen i hallen. Det var jo lett å bli "lite tagen". Troverdige rammebetingelser for å utvikle klubben videre var også på plass. Man kan føle så mye man vil, men uten et økonomisk fundament er det vanskelig å lykkes. Selvsagt var også disse faktorene viktige da jeg valgte å bli lengre enn bare den første korte perioden.

Tilbake til kåringen i Rogalands Avis. Handler vel kanskje litt om følelser når rogalendingen stemmer frem en svensk hockeytrener til en slik utmerkelse også?

Jammen om jeg vet. Kanskje handler det om at vi har funnet en nerve i det vi holder på med i Oilers, noe som kommuniserer med folk flest? Vi tar oss selv ikke så høytidelig, er ikke så hellige liksom. Vi prøver å behandle alle likt, og det tror jeg folk setter pris på. I tillegg til at det er stor interesse for hockey i byen selvsagt.

Gunnar er glad i å prate, han liker pasningsøvelser med stuss i. Gunnar har alltid med godteri til småbarna. Han er energisk, men det hender det går over stakk og stein.

**Lars-Peder Nagel,
kaptein Stavanger Oilers**

Men det var tross alt du som ble kåret, så noe må du jo ha med deg i kofferten vestover. Har dette noe med det vi i tidligere intervjuer har kalt for "Färjestadkulturen"?

Det håper jeg virkelig. Färjestad er i en særklasse på disse tingene blant toppklubbene i Sverige. Mange steder opplever man at miljøet er litt stengt for dem på utsiden. Det kan være både presse og "folk flest" i miljøet utenfor selve kjernen. Slik er det ikke i Färjestad, og det blir lagt merke til. Jeg synes et godt bilde på dette er hvordan mylderet i garderobeområdet, matsamling og så videre etter en kamp arter seg. I Färjestad er det like vanlig å treffe på masse folk, og ikke minst barn, som spillerne i disse sammenhengene. Vi er i ferd med å få det slik i Siddishallen også nå. Slik skal det være.

Øyvind Ellingsen hadde i en av Aftenbladets artikler ved årets slutt en refleksjon over dette med åpenhet. Han rådet Vikingledelsen til å ta en studietur til Siddishallen og Gunnar Johansson om de ville få impulser til å åpne organisasjonen. Er det noe av dette han sikter til?

Pål viste meg den artikkelen, og jeg må jo tilstå at det var flott kompliment å få. Og ja, det handler nok om noe av dette. Ellingsen deltok på deler av vår treningsleir i Karlstad på sensommeren, og jeg tror han opplevde å virkelig være "en av oss". Og det skulle jo egentlig bare mangle. Jeg synes i det hele tatt at vi lykkes godt i vårt samarbeid med mediene, og det er viktig for en klubb som ønsker å nå ut og bli en del av en kultur.

La oss se litt bakover i tid.

Du sier det måtte bli hockey på deg som ung?

I Karlstad er det ikke noe valg, bare hockey. I alle fall ikke

Gunnar er et takknemlig intervjuobjekt. Mannen svarer alltid, uansett om laget er i med- eller motgang, selv om ikke alle kraftuttrykkene egner seg på trykk i Aftenbladet. Er skremmende oppdatert om all annen sport. Kunne godt ha vært travskribent eller oddsetter hos oss.

**Henriette Johannessen,
sportsjournalist
i Stavanger Aftenblad**

TOPPLAG I ISHOCKEY

om man vokser opp ved ishall slik som jeg gjorde. Fotball finnes nesten ikke. Du har bandy, men den var på det nærmeste død da jeg var ung. Det er den nå også forresten. Det eneste som utfordret hockeyen var trav.

Vi har jo sett en del til travlidenskapen din, senest da du og Tore Christiansen tok med Oilershesten på isen under julebordet for å overrekke spillerne julepresang. Interessen skriver seg altså tilbake til barndommen?

Det gjør den. Som sagt så var ishallen like borti veien, og rett overfor den igjen ligger travbanen. Jeg hang mye der. Som ungutt jobbet jeg, sprang rundt med lister og så videre. En av naboene våre var Uno Swed (en av de virkelig legendariske svenske travkusker blir skribenten undervist, av et intervjuobjekt som definitivt er hekta på hest...), så miljøet lå jo til rette. Men det var tross alt hockeyen som var viktigst.

Var dere flere søsken som spilte?

Jeg har en bror og en søster som er tvillinger, et år yngre enn meg. Min bror spilte også hockey. Vi spilte selvsagt masse sammen, eller kanskje vi skal kalle det mot hverandre? Greit nok når vi var på samme lag, men vi hadde jo mye hverandres selskap og spilte da mest mot hverandre. Til min mors fortvilelse endte det alltid med slåsskamp.

Klassisk søskenkjærlighet rett og slett?

He he... du kan godt si det sånn, men det var bokstavig talt blodig alvor. Vi hadde et voldsomt konkurranseinstinkt. Og det er likt den dag i dag. Jeg må fortelle om en episode nå nylig. Jeg besøkte min bror i Landskrona, og vi skulle ta oss et slag tennis. Men det gikk jo helt galt. Vi gikk hjem begge to. Uten racket. Min fløy som den reneste tomahawk like forbi ansiktet hans. Uff ja, det er vel først i det siste jeg har lært at det går an å tape...

Hadde du spesielle forbilder da du var ung spiller?

Jeg hadde selvsagt mange forbilder. I dag sitter jeg spesielt igjen med noen av dem jeg fikk spille med eller trene under. Jeg var heldig å få spille sammen med Ulf Sterner. Ulf var første svenske som spilte i NHL (New York Rangers i sesongen 63/64, red.anm.), og kom til Färjestad med enorm erfaring og karisma som spiller. Han var et stort forbilde og på mange måter en mentor for meg. Jeg var også så heldig å få ha Arne Strömberg (svensk trenerlegende, blant annet trener for landslaget i ti sesonger, red.anm.) som trener i fire sesonger. Han fascinerte meg voldsomt, og har nok hatt mye å si for meg i min utvikling som trener.

Har alltid tid til supporterene. Er offensiv og positiv på alt som gjelder Oilers. Ser viktigheten av kontakt mellom spillere og supportere. Ga vekk sølvmedaljen sin til Roughnecks!! Sier det meste om forholdet vi har til Gunnar.

**Per Arvid Hatlestad,
leder i Roughnecks**

Om en skriver navnet ditt inn i databasen på eurohockey kommer det opp en lang liste med sesonger i Färjestad. Var det aldri snakk om å bytte klubb?

Nja, jeg vet ikke helt. Kanskje man var mer lojal på slikt den gang. Hadde det vært i dag så hadde jeg kanskje benyttet anledninger som dukket opp. Som 15 åring mottok jeg et hockey-stipend som ga meg mulighet til å reise en periode til

USA. Jeg deltok blant annet på treninger og opplegg i organisasjonen rundt New York Rangers. Det var en spesiell opplevelse. Mot slutten av oppholdet bodde jeg hos fungerende borgermester John Lindsay. Han ble senere kandidat ved presidentvalg, så det var jo riktig stas. Jeg fikk tilbud om å bli værende, men jeg var selvsagt alt for ung den gang. I dag er jeg glad jeg ikke tok imot det tilbudet.

Skadeproblemer hadde vel også hatt litt å si?

Jeg har vært mye plaget av skader. For eksempel, alt lå til rette for debut på A-landslaget i 1974, men det endte med forbud grunnet skade. Alle skadeproblemene fikk selvsagt også sitt å si for at min spillende karriere ble som den ble.

Siden har du vært trener en årrekke i Färjestad, og videre blant annet i Malmö. Hvorfor i all verden valgte du å komme til Stavanger?

Higson har jo den teorien om at jeg trodde det var Edmonton Oilers da. Nei, spøk til side, når du har vært i dette gamet såpass lenge så er det kanskje nye typer utfordringer som fenger. Jeg snakket vel med Oilers to ganger den vinteren, og den første gangen var jeg egentlig ganske nølende. Så var det faktisk Håkan Loob som ringte meg. Han mente jeg burde reise bort å gi det et forsøk. Og slik ble det.

Det blir etter hvert klart for en god porsjon Chicken Thai. Gunnar får sin porsjon peanøtter attåt (visstnok knakende godt til denne retten) og praten går over i litt mer løst og fast. Etter å hatt ny runde på Uno Swed og travsport, vært innom den pågående striden rundt LO-leder Valla og diskutert Lars Erik Lunds fortrefelighet fra blålinjen i Vålerengas powerplay (riktignok om han får stå upresset, noe som ikke skal skje mer i Siddishallen...), går vi videre med intervjuet.

Man skal etter hvert kunne se på yngre spillere at de kommer fra Stavanger sa du i et intervju her om dagen. Du er ikke akkurat feig i ambisjonene?

Nei, men såpass må det være om vi vil komme oss videre og utvikle klubben. Noe av det som trakk meg til Stavanger i utgangspunktet var at jeg virkelig følte klubben ville noe,

*Gunnar kunne godt vært travskribent i Aftenbladet, skal vi tro sportsjournalist Henriette Johannessen. Her ser vi traventusiasten sammen med Oilershesten Royal Fantasy på klubbens julebord. Ulastelig antrukket....
Foto: Jan Inge Haga, Stavanger Aftenblad*

og at viljen til å yte det som trengs var tilstede. I en sånn setting blir jo det å ivareta distriktets hockeyungdommer kjempeviktig.

Men du legger vel i dette at de skal gjenkjennes på hockeykvalitet, ikke dialekt. Hva ligger det i dette?

Det handler selvsagt om ferdigheter, og det handler om å bygge inn riktige ferdigheter på riktig vis. Teknikk er en ferdighet, men også kunnskap og innsikt er viktig. Og ikke minst fysikk, som på mange måter danner selve grunnlaget for videre utvikling. Ser man på det mer smalt hockeyfaglige er jo selvsagt dette med å utvikle et teknisk fundament vesentlig, ikke minst i forhold til å gjøre et skikkelig arbeid mens spillerne ennå er unge. Alt dette blir som en pakke, og vi må bli flinke på å utdanne våre unge spillere.

Hvordan skal så den utdannelsen foregå?

Samarbeid med videregående skoler er viktig. I dag er Morten Sethereng engasjert mot Wang og Mikael Näslund mot St. Svithun. Disse tilbudene er det viktig å videreutvikle, og for Stavangerhockeyen er det helt avgjørende at vi får til gode samarbeidsmodeller mellom de ulike skoletilbudene og Oilers. Ved å ha et topplag i byen har hockeymiljøet mulighet til å dra veksler på kompetanse som ellers ikke ville vært tilgjengelig. Dette samspillet er viktig å videreutvikle på en god måte. (Se for øvrig intervjuene med Näslund og Sethereng i forrige Oilersmagasin for mer utdyping rundt arbeidet med skoletilbud og tilrettelegging, red. anm.).

Oilers 2 er vel også et stikkord?

Selvsagt. Morten Sethereng er en klok mann, og arbeidet som gjøres på 2-laget er en viktig brikke i denne helheten. 2-laget skal være et sted hvor man ikke primært tenker resultat, men dyrker utviklingen.

Du bruker ofte å komme inn på dette med den rette kulturen og mentaliteten rundt trening når vi diskuterer dette temaet. Er vi nå kommet til det punktet også i dette intervjuet?

He he, vi er vel kanskje det. Jeg er veldig opptatt av spillernes holdninger til det de holder på med. Dette med å kjenne igjen våre unggutter må definitivt også ha en ambisjon om å utvikle denne delen.

Kan du utdype litt?

Ta nå for eksempel det med egentrening. Her opplever jeg at forskjellen er enorm fra det jeg er vant med fra Sverige. Det er en del ting som ikke helt er forstått på dette feltet ennå.

SPILLEREN GUNNAR JOHANSSON

Gunnars spillerkarriere er nært sagt ensbetydende med klubben Färjestads BK hvor han spilte gjennom hele 70-tallet og frem til 1983. Han står bokført med hele 326 kamper for klubben, samt 205 poeng fordelt på 114 mål og 91 assist. SM-gull i 1981 ble det også for Gunnar i Färjestad. Internasjonalt er gull i EM for juniorer et høydepunkt for Gunnar. Som senior står han med rundt 20 kamper for Sveriges B-landslag "Vikingarna".

Kan det handle om knappe ressurser med tanke på istid?

Men kjære deg, det er da ikke alt som handler om å trene på is. Fysisk trening kan man vitterlig trene overalt på jorden. Sommertrening virker å være litt mystiske greier i deler av det norske miljøet. Man slipper seg liksom helt ned, og så skal man lade seg opp igjen rett før sesongen starter. Pumpe litt vekter liksom. I stedet for å tenke kontinuitet fra sommer til sommer. La oss si at det går fire-fem år med steinhard trening før man har på plass et skikkelig grunnlag. Og så må dette ivaretas mens man trener opp ulike andre kvaliteter. Og nå snakker jeg om ting som må være på plass før man begynner å skli rundt på isen...

La oss se litt fremover nå som du har valgt å forlenge ytterligere noen år med Oilers. Hva blir de viktigste faktorene å jobbe med og utvikle for å stabilisere seg i toppen?

Nøkkelordet her er jo nettopp stabilitet. Rent sportslig må vi utvikle oss til å bli et skikkelig stabilt hockeylag, og for klubben er det viktig å ta stadig nye skritt i retning av en solid og stabil organisasjon. Og disse forholdene henger jo også selvsagt sammen.

Si litt mer om hva du legger i dette med å være et stabilt hockeylag?

Sagt litt enkelt så handler det om å være blant de tre-fire beste hver eneste sesong. Jeg understreker hver eneste. Det nytter ikke å ha en og annen kanon-sesong hvor man tar medalje, for så å havne på syvendeplass sesongen etter. Flere klubber driver på det viset. Vi nærmer oss en stabilitet i det sportslige. De to siste sesongene har vi endt i det sjiktet vi snakker om, og vi må bare bygge videre.

Vi supportere vil gjerne ha medaljer og titler. Er vi for utålmodige?

Nei, også klubben har foran denne sesongen gått ut med store ambisjoner. Og det skulle da også bare mangle. Vi legger listen høyt, og da

må vi finne oss i at det stilles store forventninger til det vi driver med. Men det er lurt å se tingene litt i den sammenhengen jeg nettopp pekte på. Klarer vi å stabilisere oss i toppen, være med der fremme år etter år, ja da kommer

Gunnar er en meget sympatisk og omgjengelig person som alltid er i godt humør. Han er sterk hockey faglig og gjør grundige forberedelser til alle treninger og kamper. Han er også meget veltalende og formidler sitt budskap meg stort engasjement og innlevelse. Som person er han åpen og direkte. Han legger aldri noe i mellom og sier alltid det han mener. Alt arbeidet hans bærer preg av en voldsom vilje til å vinne, han hater å tape!
Pål Higson,
daglig leder og arbeidsgiver

Gunnar valgte å gi sin NM-sølvmedalje til Roughnecks vinteren 2006. En spesiell markering av et spesielt forhold. Her fra overrekkelsen til Arne-Reidar Rasmussen, foretatt under forrige vinters storkamp mellom Roughnecks og Oilers Styre&Stell..
Foto: Thomas Fosse

også titlene. Vi kan vinne denne sesongen, eller kanskje det først skjer om et par år. Men det kommer om vi klarer å etablere stabilitet i det vi driver på med. Og kommer den første pokalen kommer det fort flere. Om vi har klart å lage et stabilt fundament rundt klubben riktignok. Jeg kommer hele tiden tilbake til dette med stabiliteten.

Og det handler vel om mer enn bare det sportslige?

Absolutt. Vi har jo allerede snakket om flere av tingene. Må en klubb stadig sloss for å holde hodet over vannet økonomisk er det ikke lett å drive stabilt. Det er jo nærmest normalt at et eller flere lag sliter med økonomien i vår liga. Samarbeid med sponsorer, medier og så videre er jo ikke gjort av seg selv, det må bygges over tid akkurat som det

sportslige. Og så handler det selvsagt om publikum, det kanskje aller viktigste i denne helheten.

Du er i det hele tatt veldig positivt opptatt av klubbens supportere?

Ja, og det er dem vel verdt. Vi har et fantastisk publikum. En ting er supporterklubben Roughnecks, som jeg setter svært høyt. En annen ting er jo publikum generelt hjemme i Siddishallen. Strålende. Stiller jo alltid opp. Det har vel knapt vært mindre enn 1700-1800 tilskuere på siden jeg kom til klubben. DET er en ressurs det, og langt fra virkeligheten rundt om på mange av de andre arenaene. Av og til er det jo som vi må lure på om vi skal være flere på enn utenfor banen når vi entrer isen til kamp. Og tenk, bare tenk, hvordan det skal bli når vi kan by vårt publikum på en ny hall og nye fasiliteter!

Kan dette fantastiske publikummet vente edelt metall allerede denne vinteren?

Vi har sagt at vi går for gull, og det står vi ved. Noe annet ville blitt helt galt. Vi tok sølv forrige sesong, og da kan vi liksom ikke gå for bronse i år, kan vi vel? Men vi holdt ikke helt ut i fjor, det må vi bare erkjenne. Luften var litt ute da vi kom til finalene. Men spillerne fikk kjenne på lukten av det, og det tar vi med oss inn i årets sluttspill. I det hele tatt er vi "lite bredare" i år, mest av alt i spillerstallen men også i vår erfaring som klubb. Vi skal være et steg nærmere målet denne vinteren...

TRENEREN GUNNAR JOHANSSON

Gunnar Johansson tok steget fra spiller til trener i 1983. Var innom Landskrona, Forshaga, Kil og Arvika før han startet sin trenergjerning i Färjestad, hvor han har erfaring fra både junior- og seniornivå. Årene i Färjestad førte Gunnar til trenersamarbeid med blant andre Tommy Samuelsson, Bo "Kulon" Lenartsson, Pär Bäckman og Per-Erik Johnsson. Har SM-gull i 1997 og 1998 med fra tiden i FBK. Videre har Gunnar erfaring fra Elitserien som trener i Malmö sammen med Pär Bäckman i to sesonger. Gunnars siste stoppested før han kom til Stavanger var Nybro Vikings i Allsvenskan. Etter en sesong over all forventning, gikk det tråere i sesong nummer to. Det hele endte med at Gunnar ble løst fra kontrakten like før jul 2004. Kanskje like greit for oss i Stavanger. Han var dermed ledig da henvendelsen kom fra Oilers i januar 2005...

Harde tak. Tøffe utfordringer. Stor fart.

Med Kluge som samarbeidspartner øker sjansene for å lande trygt.

KLUGE

#1
I SERIEN

TOPPSCORER: 46 Mathis Olimb
MEST UTVIST: 33 Øystein Olsen

GRUNNSPILLET Imponerende, kort og godt. Espen Knutsen har vært kritisk til importen av utlendinger og har snakket varmt om å sates på egne produkter. Han holdt ord, og det med suksess. Noen importere har man, solide sådanne, men overraskende ofte er det ungutt rekke med 2 x Olimb og Trygg som stjeler showet. En annen viktig faktor i Vålerengas imponerende sesong er selvfølgelig målvaktsspillet til Björn Bjurling. Målvaktsposisjonen er forøvrig en posisjon som Vålerenga virker å ta mer på alvor enn de fleste andre lagene i Get-ligaen. For tredje sesong har man kanskje seriens beste keeper, og med bølter de to forrige sesonger så ser man hvor det har ført dem.

OPPTUREN Det imponerende spillet til ungguttene. Olimb, Olimb og Trygg har til sammen samlet over 120 poeng denne sesongen, med snittalder under 20 er det ingenting annet enn imponerende.

NEDTUREN Med all suksessen i innhentede transatlant de siste årene var det tydeligvis en skuffelse det Brian Gornick leverte (fem mål på åtte kamper høres ok for undertegnede dog). Enden på visa ble avskjed på grått papir, og hjemreise for Gornick. Kanskje ikke mye til nedtur, men så har det vært en sesong over all forventning for VIF.

SLUTTSPILLSLAGET VÅLERENGA Bølter de to siste sesongene. Nok bølter gjennom historien til at de enkleste blant oss må ta av seg sko og sokker for å telle dem sier vel det meste. Vålerenga kan sluttspill.

SKRIBENTENE TROR Med tanke på grunnserien stiller Vålerenga som favoritt når sluttspillet tar til. Spørsmålsteget er der likevel. Ungdomen er ikke "playoff testet", rutinen til Anders Myrvold og Kenneth Larsen vil bli savnet. Alt annet enn finale vil dog være en stor skuffelse.

#2
I SERIEN

Storhamar
DRAGONS

TOPPSCORER: 23 Christian Larrivée
MEST UTVIST: 7 Linus Stensson

GRUNNSPILLET Storhamar var suverene i grunnseriespillet i fjor, men mange av fjorårsstallens viktigste spillere var forsvunnet foran årets sesong. Det dempet kanskje forventningene en smule. Det var der ingen grunn til. Ikke like gode som i fjor, men vinnerkulturen har godt rotfeste på Hamar, og Storhamar var med i kampen om gullmedaljene fra dag en. Storsuksessen med fjorårets skytterkonge Patrick Yetman har fått Storhamar til å skifte sine jaktmarker over dammen, og selv om ingen av de nye transatlantene holdt Yetmans nivå så var det fem meget solide Getligaspillere de forsterket med. "Vår egen" Teemu Kohvakka fikk og en liten oppblomstring etter en tung siste sesong i Oilers.

OPPTUREN Det meget solide keeperspillet til den unge sidisen Ruben Smith har vært meget imponerende, og en bekreftelse på hvor viktig det en dyktig keepertrener som Torbjørn Orskaug er. Spesielt i innspurten har Smiths solide spill vært viktig med førstekeeper Norgren ute med skade.

NEDTUREN Fem tap på seks kamper mot Vålerenga svir. Kampene har stort sett vært jevne, men med unntak av den siste har erkerivalen fra Oslo altså trukket det lengste strået. Med tanke på hvor jevn innspurten i serien har vært så sier det seg selv at tap for tabellnaboene er ekstra tunge å bære.

SLUTTSPILLSLAGET STORHAMAR Ut i semifinale to år på rad er tøfft å bære for et lag som er så seiersvant som Storhamar. Fem "bøtter" forteller likevel en historie om et lag som kan spille sluttspill.

SKRIBENTENE TROR Finale er nok det eneste som gjelder for de blågule. Med Vålerenga i skrivende stund som sannsynlig seriemester blir det altså tøffere vei til finalen for hamarsingene. Favoritter til å finalen er de, men langt fra bombesikre. Oilers kan fort bli motstander i semifinalene, og selv om poengen i internkampene har gått til Hedmarken så har det vært i jevne kamper, og sluttspillet er noe eget...

#3
I SERIEN

STAVANGER
OILERS

TOPPSCORER: 67 Henric Höglund
MEST UTVIST: 13 Lars-Peder Nagel

GRUNNSPILLET Oilershøsten hadde tydelige likhetstrekk med forrige sesong. God start, så downperiode for deretter ny opptur frem mot jul. Forskjellen var derimot lagets betydelige forbedring i antall scorede mål. I det hele tatt satte lagets adventstid støkk i noen og en hver av konkurrentene. 14 seirer på de 16 siste kampene før jul ga Stavangerpublikummet eimen av seriegull i neseborene. Klubben har derimot ikke klart å følge opp prestasjonene på nyåret, og står i skrivende stund med 8 tap på de 15 siste kampene.

OPPTUREN Klubbens offensive forsterkninger, i første rekke svenskene Martin Strandfeldt og Henric Höglund. Begge lå an til fight helt i toppen av poengligaen før diverse karantener skader ødela for de helt øverste plassene. Har bidratt kraftig til at Oilers denne sesongen har scoret over 50 flere seriemål enn forrige sesong, og ikke nevneverdig savner karer som Kesti, Suoniemi og Kohvakka i poengprotokollen.

NEDTUREN Perioden etter juleavbrøkket. Det som skulle bli gullspurt sammen med VIF og SIL endte med bronsemedaljer og vakuum på serietabellen. Ikke minst misset Oilers da de hadde muligheten til å knappe inn forspranget til "de to store" med hjemmekamper mot begge på nyåret. En skuffelse for så vel spillere som publikum.

SLUTTSPILLSLAGET OILERS Klubben tok bronse allerede i sin første elitesesong, vinteren 2004. Forrige sesong tok klubben neste steg, da de kvalifiserte seg for finaler mot VIF etter en fantastisk semifinaleserie mot Stjernen.

SKRIBENTENE TROR Oilers har definitivt de nødvendige forutsetningene for å ta klubbens første kongepokal denne vinteren om de lykkes fullt ut. Kampene mot Storhamar og Vålerenga i grunnspillet har derimot avslørt at det ennå er en vei igjen å gå, og laget må finne seg i å være en outsider til den gjeveste tittelen. Kanskje er det like greit?

Nr. 56, Johnny Nilsen

FOTO: FREDRIK OLASTUEN TEKST: KJETIL GARVIK

#4
I SERIEN

FRISK

TIGERS

TOPPSCORER: 36 Mats Z. Aasen
MEST UTVIST: 56 Johnny Nilsen

GRUNNSPILLET Frisk sloss i skrivende stund om fjerdeplassen i grunnspillet, noe som for et ungt og økonomisk nøkternt satsende Askerlag må kunne karakteriseres som en stor opptur. Har gjennom hele sesongen levert noe ujevnt, en smule tap og seier hånd i hånd. Nivået har derimot stabilisert seg etter hvert som Patric Ross' gutter er blitt varme i trøya. Kikker man på fasiten har Frisk inneværende sesong slått både VIF og SIL, for ikke å snakke om tre seire av fire mulige mot Oilers.

OPPTUREN Klubbens unge spillere med Mats Aasen i spissen. Det lå i kortene at Frisk måtte stole på mange av sine egne yngre spillere denne sesongen, spillere som for øvrig er sentrale i klubbens satsingsplan mot toppen av norsk hockey. At resultatene så ville svinge noe var forventet, men fasiten viser at ungdommene har levert over all forventning. I første rekke står grunnspilllets stjerneskudd Mats Aasen, som med nært sagt freidig balanse på skøyte og kreativt blikk for spillet har skapt glimt av magi for publikummet i Askerhallen.

NEDTUREN Det økonomiske rotet i klubben. Frisk har på slutten av denne sesongen fått svi for gammel moro og gjeld. Igjen... At vi i skrivende stund faktisk ikke vet hvorvidt Askerklubben kommer til å stille lag til sluttspillet på grunn av manglende økonomiske forutsetninger er vel nærmest en skandale. For spillere og supportere må det føles utrolig tungt å sloss mot den slags etter en sesong hvor det sportslige har fungert såpass bra.

SLUTTSPILLSLAGET FRISK Frisk hadde storhetstid på 70-tallet, og foruten flere seriegull i perioden ble det Norgesmesterskap i -75 og -79. Etter dette har laget hentet hjem nok en bømte, da de i 2002 slo Storhamar i finalen.

SKRIBENTENE TROR Frisk kan slå hvem som helst i en kamp, to eller kanskje tre, men den litt tynne og ikke minst unge troppen skal slite med å stå best av sju kamper mot de topplagene. Outsider til semifinaleplass om nøkkelspillere som Mats Aasen, Johnny Nilsen samt keeperne leverer sitt absolutte beste.

Your perfect partner in piping

LYKKE TIL I SLUTTSPILLET, OILERS!

Vi er stolte av å være på lag med dere!

SFF er en global leverandør av rørmateriell og ventiler til olje- og gassindustrien. Vi har lager og kontorer i 8 land på fire kontinenter - med hovedkontor i Sandnes.

Vi føler oss privilegerte som aktører i en industri hvor vår region står særdeles sterkt. Vårt bidrag tilbake er blant annet å være en solid støttespiller til lokal idrett - både i bredde og på elitenivå.

www.sffgroup.com

Norge Sandnes Bergen	Sverige Stockholm Göteborg	Danmark Aalborg Esbjerg	Finland Lahti	Latvia Riga	Canada St. John's, Newfoundland Halifax	Østen Singapore	Australia Perth
-----------------------------------	---	--------------------------------------	-------------------------	-----------------------	---	---------------------------	---------------------------

Vi har stor tro på det arbeidet og de verdier som skapes i de lokale idrettslagene. Foruten å være sponsor for regionens hockeystolthet Stavanger Oilers - er vi også medspillere hos:

Oilers startet denne sesongen opp med et stort, ambisiøst og spennende prosjekt som vi valgte å kalle:

BEHOLD KORKEN PÅ!

Prosjektet er et holdningsprogram rettet mot elever i ungdomsskolen. I løpet av sesongen har Oilers besøkt 8 ungdomsskoler i regionen der vi snakket om holdninger, visjoner, målsettinger og hva som kreves av eget initiativ for å nå de mål som en setter seg. Vi valgte å kalle prosjektet for «Behold korken på!» fordi vi også ønsket å rette fokus på alkohol forbruk og de konsekvenser misbruk av alkohol kan få både for ungdommen selv med hensyn på å nå de mål de setter seg, og skadevirkninger på samfunnet forøvrig. Flere av årets Oilers spillere stod for gjennomføringen av kampanjen. Elevene på ungdomsskolene som ble besøkt, ble også invitert på en av våre hjemmekamper denne sesongen. Prosjektet har blitt meget godt mottatt, og har fått bred medieomtale.

Oilers er meget stolte av å ha hatt med seg følgende bedrifter som støttespillere for å gjennomføre prosjektet:

BEHOLD KORKEN PÅ

Lars-Peder Nagel og Tommy Edlund foran ungdomsflokken på Riska. Kristian Arntsen (t.h.) holder koken med humor fra siden.

En konsentrert forsamling på Riska ungdomskole.

Tippesterke elever på hockeykamp i Siddishallen. Fra venstre Lotte Madsen, Maiken Marcussen, Thomas Drotningvik og Gaute Pedersen Svendsen.

Hvordan er det med deg, vil du noe med livet ditt? Har du mål og ambisjoner? Hvordan har du tenkt å få til det du drømmer om? Er du villig til å prioritere slik at du kan lykkes og ikke minst, støtter du andre til å prioritere slik at de kan nå sine mål? Spennende spørsmål alt sammen. Viktige spørsmål for noen og en hver, ikke minst våre ungdommer. Oilersspillerne Tommy Edlund og Lars-Peder Nagel har sammen med komiker Kristian Arntsen reist rundt på åtte ungdomskoler i distriktet og stilt disse spørsmålene denne vinteren. Karene har videre delt sine erfaringer, opp- og nedturer, med ungdommene, i et aldri så lite frontangrep mot janteloven. Du kan nemlig gjerne tro du er noe, og du duger til masse. Men det krever noen valg å nå sine mål! "Av alt vi har fått til så langt med Stavanger Oilers, er dette det jeg er mest fornøyd med" sier klubbeier Tore Christiansen om prosjektet "Behold korken på". Og klubben kan godt unne seg å være litt stolt, opplegget har nemlig fått strålende mottagelse. Vi tok turen til Riska ungdomskole og ble med på møtet mellom en komiker, to hockeyspillere, elever og lærere.

Det er aldri så lite rock'n roll når "Behold korken på" snurres i gang. Feit musikk og heftig lyd og lys akkompagnerer tallrike hockeysituasjoner på storskjerm. Stemningen i salen med de snaut 150 ungdommene er spent og forventningsfull. Så melder Arntsen sin ankomst. Med "We will rock you" i ryggen smeller han av et par "e dokker klar" og kommunikasjonen er i gang. Og humor må vel være en gave til nettopp kommunikasjon. Arntsen går rett i ansiktet på ungdommene med friske fraser, ulike dialekter, karikaturer og så videre. Dialogen er skapt, og Tommy og kaptein Nagel kan entre til dekket bord. Men de vet jammen å selge de også. Det vekker tillit hos ungdommene når Lars-Peder forteller om sin drøm som foreløpig har tatt ham til hockeyspill i flere land og i flere VM-turneringer. Og man

kan høre den berømte knappenåle falle når Tommy forteller om sin ungdomsvenn som delte mange av de samme drømmene for idrett som han selv. Da Tommy reiste til et hockeyår i USA ble det mindre og mindre kontakt. Nylig ringte telefonen med budskapet om at han ikke levde lenger. Han drakk seg i hjel... "Vi er ikke her for å fortelle at dere aldri må ta i en ølflaske" sier gutta til ungdommene. "Men dere må være forsiktige, og prioritere andre verdier. Kjempe for å nå de målene dere drømmer om, og støtt hverandre til å ta de rette og kloke valg. La ikke helgefyll ødelegge mulighetene!".

Og så handler det om å få en positiv trend i livet sitt. "Jeg hadde en tyngre periode for en tid tilbake, da en venn av familien fikk meg til å tenke på de små seirene" forteller

Lars-Peder ungdommene. "Viktig å få på plass de små tingene, og feire dem. Komme seg opp tidsnok, få spist sikkert frokost, være presis på skolen, gjøre unna lesing og jobb. Da får man en positiv trend i livet. Det motsatte blir jo å stå opp for sent, misse frokosten, komme for sent til det ene og andre og ikke få gjort pliktene sine. Da blir trenden negativ. Når man sine mål da?" Holdning er også et stikkord i kampanjen, og Arntsen har kanskje det mest slående eksemplet på lager. "Hvor morsomt er dette" spør komikeren, og spiller seg selv på scenen halvsurt og subbet. Å velge en positiv holdning i møte med utfordringer er budskapet fra scenen, om det gjelder skole, trene, jobbintervju eller livsstil.

Og slik fortsetter de tre karene. Eksempel på eksempel illustrerer budskapet for den konsentrerte ungdomsflokken. 45 minutter går fryktelig fort når temaet fenger, og til slutt er det bare for karene å invitere med på kamp. Hendene går i været på spørsmål om hvem som vil være med, og møtepunkt avtales foran kommende torsdags kamp mot Furuset. Hettegensere og caps'er vanker det til de unge også. Skribenten er derimot temmelig sikker på at det er andre og mer varige verdier som sitter dypest etter møtet mellom ungdommene og kampanjen fra Oilers. Som minifolderen delt ut til elever og lærere presiserer: Det er lov å være ambisiøs og sette seg høye mål, men det koster en del å nå dem. Kanskje noe å tenke på for oss som for lengst er konfirmert også?

Vi tar en prat med en tydelig stolt Tommy Edlund etter fremføringen, og lurer litt på hvordan det føles?

Jeg synes det går bra, dette er i det hele tatt kanonkjekt.

Hva er det viktigste du formidler til ungdommene, om du må velge ut noe spesielt?

Innstilling er viktig synes jeg. Det handler mye om innstilling, og da selvsagt om å ha den rette innstillingen. For meg blir det viktig å fortelle om mine oppturer, de positive konsekvensene som har kommet av riktige valg jeg har tatt. Jeg har selvsagt også gjort feil i mitt liv, men her er det viktig å fokusere på den innstillingen som i dag gjør det mulig å leve av det jeg drømte om.

Dere får veldig god respons på skolene. Hva vil du si er det vanskeligste med disse fremføringene?

Tja, jeg synes egentlig det meste har gått bra, og jeg er egentlig ikke nervøs for noe spesielt. Jeg får derimot skikkelig adrenalinkick, akkurat som på kamp.

Men det er ikke verdens letteste målgruppe å kommunisere med?

Det er kanskje ikke det, men vi jobber fint sammen fra scenen. Om den ene faller litt ut så henter vi hverandre inn. Og så er det knallbra med Kristian. Humor funker vanvittig bra når man skal kommunisere. Det brekker kjapt ned den muren someventuelt måtte finnes.

Vi tar også en prat med elevene Tomas, Lotte, Gaute og Maiken. Først etter fremføringen på skolen. Alle likte godt opplegget de fikk servert. Spennende når andre enn bare lærerne legger frem ting. Og de kjente igjen budskapet,

ikke minst problemstillingene knyttet til alkohol. Men dette med å ta tak i egne liv, sette seg mål og jobbe hardt var en spennende og litt ny vinkling. Noe særlig hockeyerfaring hadde gjengen ikke, mer enn litt på isen med kølle og ball. Det gikk mest på fotball og håndball. Lotte hadde derimot tjuvstartet med Oilerskamp, da en lærer hadde tatt med noen elever på 8-5 kampen mot Stjernen like før.

Så var det jo stas å treffe gjengen igjen på kamp i hallen. "Det var omtrent sånn jeg hadde tenkt" sier Gaute, debutant på kamp. "Kult med åpningen med fyrverkeri og greier. Sykt liv, spesielt borte hos de der" kommenterer Maiken og peker på Roughnecksfeltet. Skribenten lurte litt på om de kjente igjen Tommy og Lars Peder på banen, og da var Thomas kjapt ute: "Han svære av de som var hos oss så jeg med en gang, han med nummer 13". For øvrig kan denne gjengen godt få jobb som tippeeksperter. Tre av fire tippet 5-2 til Oilers. Magasinet regner med alle lesere husker sluttresultatet...

Til slutt tok vi en prat med lærer Oddbjørn Auglend, koordinator for trinnet som ble besøkt på Riska.

Hva synes du om opplegget «Behold korken på»?

Opplegget var svært bra, og ikke minst «annerledes» i.f.t hvordan en tar opp viktige emner. Det er særlig et svært godt poeng at det er de små positive stegene i riktig retning som gjelder, og at det er viktig å glede seg over det en får til istedet for å fokusere på det en ikke kan. Spillerne fikk det frem på en fremragende måte.

Hva tror du er det viktigste budskapet som disse karene kan dele med ungdommene?

Disse karene har helt sikkert en viss gjennomslagskraft i forhold til en lærer. Disse karene er ikke så mye eldre enn elevene, og de er røffe i klesstilen, mer som ungdommene selv. Det kan muligens ha en viss effekt i forhold til en traust lærer. Det er ikke alltid at trauste lærere som elevene møter til daglig har samme grad av gehør. Det er bra at idrettsutøvere på høyt nivå kommer med samme budskap som foreldre og lærere prøve å nå ut med.

Har dere hatt andre lignende opplegg her på skolen?

Nei. Ikke direkte, men ikke tøft og være død er lignende foredrag med en trafikkskadd som forteller. Holdningskapende mot trafikkulykker.

På hvilken måte kan du som lærer nyttiggjøre det som kom ut av dette sammen med elevene?

Jeg kan nok bruke denne seansen og vise til hva som ble sagt og gjort, vise til hva Oilersspillerne sa når det handler om holdninger og motivasjon.

P.S. Vi treffer også igjen lærer Auglend etter kamp, en begeistret sådan.

"Jeg syntes det var kjekt å være på kamp og se dem spille. Det slår meg den styrke og kondisjon spillerne må ha. Fra å ikke ha noe forhold til Oilers på mandag er jeg svoren Oilersfan i dag..."

#5
I SERIEN

TOPPSCORER: 21 Jonas S. Andersen
MEST UTVIST: 43 Torbjörn Johansson

GRUNNSPILLET Store forventninger var lagt på Sparta før sesongen, men mangel på stabilitet har ført til en noe skuffende grunnspillssesong. Riktignok ser man ut til å unngå den sedvanlige sjetteplassen, og ser ut til å knipe den viktige fjerdeplassen som betyr hjemmefordel i kvart-finalene, men det er langt opp til Oilers på tredje, og opp til Vålerenga og Storhamar er det en forskjell av vertigofremkallende karakter.

OPPTUREN Jonas Andersen har tatt steget fra talentfull til soleklar toppscorer i eliteserien. Etter 38 kamper hadde Andersen 37 mål og alt tyder på at han blir den første norske toppscoreren i eliteserien på mange år. Baksiden på medaljen kan være at med sånt spill blir man interessant for større klubber i utlandet og kan være tapt for Sparta neste sesong.

NEDTUREN Med kamper til gode og to internkamper mot Oilers hadde Sparta i januar et lite håp om bronsemedaljer, tross 15 poengs forskjell på tabellen. Men mens målet i det minste var teoretisk mulig kom det seks tap på syv kamper fra 13. januar til 4. februar, og det var den drømmen...

SLUTTSPILLSLAGET SPARTA I fjor var det exit i kvarten mot Oilers etter seks kamper, året før kvarten mot Storhamar. Sist gang Sparta gikk videre i sluttspillet var 03/04 når man slo ut Frisk/Asker med 3-2 i kamper for så å tape semien mot Vålerenga med 3-1 i kamper.

SKRIBENTENE TROR Sparta skal ikke undervurderes i sluttspillet. Rutinerte spillere som Torbjörn Johansson og Göran Hermansson kombinert med klassespillere som Jiri Jantovsky og Jonas Andersen gjør Sparta farlige. Spørsmålstegnene stilles ved keeprene. Smångs er god men ustabil, og Lars Haugen er rutinert. Sparta skal være fornøyde med semifinale.

#6
I SERIEN

TOPPSCORER: 27 Daniel Olsson
MEST UTVIST: 17 Johan Tellstrøm

GRUNNSPILLET Det ble knyttet store forventninger til Comet foran denne sesongen, ikke minst fra lagets egne supportere. Og det var mange gode grunner til optimisme. Laget hadde bak seg to sesonger på øverste nivå hvor utviklingen definitivt pekte i positiv retning, og laget fikk også flere gode forsterkninger foran sesongen. At Comet i skrivende stund styrer mot en sjetteplass i grunnspillet blir dermed en skuffelse. Trener Jens Näslund har flere ganger presisert at klubben skal ha kvalitetsmål heller enn tabellplasseringer som ambisjon, noe som vel gjør regnskapet en tanke lyserødt for Haldenserne all den tid laget bare periodevis har fått ut troppens potensial.

OPPTUREN Bortekampene mot Vålerenga. Comet har spilt to av sine beste kamper denne sesongen mot VIF på Jordal Amfi. Seier i begge kamper, og ikke minst i den TV-sendte kampen i starten av desember fikk laget vist frem kvaliteten i spiller materialet.

NEDTUREN Den manglende stabiliteten. En skuffende sesongåpning ble etter hvert erstattet med bedre og bedre resultater ut over høsten, og Comet gikk til juleoppholdet med stor optimisme. Playmaker Fredrik Näsval tilbake etter skade og Magnus Österberg hentet inn som backforsterkning til tross, det ble nye nedturer for de grønne etter ferien. Overraskende for mange som nok tippet Comet som en outsider til seriemedaljer denne vinteren.

SLUTTSPILLSLAGET COMET Med kun to sesonger i toppserieloggen er Comet naturlig nok en fersking i sluttspillsammenheng. Tidenes første NM-kvartfinaler ble spilt i Halden Ishall forrige vinter. Comet bet godt fra seg, men måtte som forventet gi tapt for senere pokalvinner Vålerenga etter 4-1 i kamper.

SKRIBENTENE TROR Med litt flyt og positiv formkurve kan definitivt Comet kan ta seg til en semifinale, men da må spillergruppen prestere som lag og keeper Grotnes vise seg fra en mer stabil side enn i grunnspillssesongen. Nøkernt tippet ryker Comet etter en jevn kvartfinaleserie.

#7
I SERIEN

TOPPSCORER: 42 Ondrej Steiner
MEST UTVIST: 55 Henrik Blomqvist

GRUNNSPILLET En stor skuffelse. Trond Magnussen returnerte fra fra profflivet, og Ondrej Steiner ble etter mye om og men hentet tilbake til Fredrikstadklubben. Målet var å kjempe helt i toppen, men slik gikk det ikke. Stjernen begynte sesongen veldig svakt, og den første som fikk betale for den svake åpningen var treneren Pasi Lahtela etter kun en håndfull kamper. Så prøvde man å skifte ut keeper Gundersen med tsjekkiske Marik. Deretter byttet man ut flere av importene, og alt med bare måtelig suksess. Likevel klarte man etterhvert å sikre seg en plass i sluttspillet, og hvis der er noen lag i Get-ligaen som er sugne på en ny start eller en revansj i form av et godt sluttspill så bør det være Stjernen.

OPPTUREN Ikke mye å velge i her. Det kan vel argumenteres for at man fikk et lite oppsving etter at Ørjan Løvdal tok over som trener. Det kan vel og argumenteres for at signeringen av den tjekkiske skarpskytteren Pavel Vostrak (13 mål på 20 kamper) var en liten opptur, men det blir å gripe etter halmstrå, Stjernens sesong har vært en eneste stor nedtur.

NEDTUREN Starten på sesongen. 3 seire på de første 12 kampene forteller det meste. Rykter om slakk sommertrening og en trener uten spillerenes tillit begynte å spre seg. Til slutt ble altså Lahtela sendt på dør, og Løvdal tok over og rettet skuta opp.

SLUTTSPILLSLAGET STJERNEN Etter en meget god grunnspillsesong i fjor var Stjernen en av favorittene til "bøtta", men etter en av tidenes mest spennende semifinaler ble det "skuddet i Fredrikstad" av Juha Kaunismäki som sendte Fredrikstadslaget hodestups ut av sluttspillet i semifinalenkamp nummer syvs femte periode. Året før var det ut i semien etter tre strake mot Vålerenga, og året før det igjen var det stopp i kvarten med 3-1 mot samme lag.

SKRIBENTENE TROR Stjernen er "top heavy", det vil si man har noen virkelig gode spillere i topprekkene, men det tynnes fort ut nedover rekkene. Stopper man Vostrak, Steiner, Hnat og Magnussen er mye gjort. Med dårlig seeding etter seriespillet blir det antagelig Storhamar eller Vålerenga i kvarten, det ender neppe med avansement. Stjernen ryker i kvarten.

Målvakt Joni Halkkinen (ikke lenger i Furuset), Nr. 19, Raymond Nielsen **FOTO:** FREDRIK OLASTUEN **TEKST:** KJETIL GARNIK

#8
I SERIEN

TOPPSCORER: 94 Teemu Kuusisto
MEST UTVIST: 94 Teemu Kuusisto

GRUNNSPILLET Som nyopprykket lag gikk de fleste spådommer for FIF ut på at laget skulle ende blant de siste og bruke mars måned på kvallik for ny toppseriekontrakt. Furuset skjøt derimot ut som en rakett fra startgropa, og i ettertid kan vi klart si at lagets meget gode start på sesongen dannet grunnlag for dagens sluttspills plass. Laget fra Groruddalen var i september/oktober med helt oppe i øvre tabellsjikt, men etter hvert har det "normalisert" seg noe, og Ulvene har siste del av grunnspillet hatt som mål å holde unna for LIK i kampen om 8. plass.

OPPTUREN Teemu Kuusisto og Markku Vuorisalo. Enkelte likheter mellom årets Furusetlag og det nyopprykkede Oilers høsten 2003 er påpekt tidligere. Om de nevnte finske løperne kanskje ikke helt har vært som Kesti og Suoniemi, er det ingen tvil om at de har vært en hit i sesongens grunnspill og en viktig årsak til Furusets kvartfinaleplass. Stod to kamper før slutt notert med henholdsvis 53 (24+29) og 44 (23+21) poeng.

NEDTUREN Publikumsoppmøtet. Groruddalen er Norges tettest befolkede område, og FIF kan tilby publikum ny hall med fine fasiliteter. Videre snakker man om et hockeylag med massevis av tradisjon som i sin comebacksesong har levert spill og prestasjoner klart over det forventede. Når så i underkant av 400 tilskuere i snitt finner veien til hjemmekampene er det skuffende. Ikke minst hadde laget fortjent bedre.

SLUTTSPILLSLAGET FURUSET FIF er av norsk hockeys virkelige storlag gjennom tidene, men det er en stund siden sist det ble hentet pokal hjem til Groruddalen. Siste bølge skriver seg tilbake til 1990, da spillere som Ole Eskil Dahlstrøm, Petter Salsten og Geir Hoff ennå dominerte isparketten for Furuset. Bare for å få en følelse av tidsspennet i Furusets stolte historie kan man merke seg at forrige bølge før denne kom i 1980. Og forrige før det i 1954...

SKRIBENTENE TROR Furuset ryker i kvartfinalen mot SIL eller VIF. Og det neppe etter noen lang serie. Alt annet må betraktes som en gigantbombe.

FOTO: BJØRN S. IMS

SMIL TIL FOTOGRAFEN!

Disse smilende unge hockeyspillerne deltar på Siddis sitt Jentelag. I mars skal de til Oslo for å trene og spille kamp mot WOW GIRLS.

Nicole Ims og Stine Kleven.

Celine Berge og Andrea Andersen.

Une Bjelland, Lene Tendenes. Han siste lille knerten, er Andre Bjelland, broren til Une, og sønn av den ene treneren Helene Bjelland, han var bare med den ene gangen, han går på hockeyskolen til vanlig, (hun hadde ikke barnevakt denne mandagen, derfor var han med!!)

FOTO: OTTAR BJERKESFT med Bjørn S. Ims sitt kamera
TEKST: BJØRN S. IMS

SPOILERS

Bak fra Venstre: Bengt Larsson (Trio AF), Tore Askeland (Askeland Ur & Smykker as), Tom Falch (Preus Frisør as), Thomas Jørpeland (Aker Kvaerner asa), Thor Bjelland (John Crane as), Roger Iversen (Scana Steel as), Cato Brattaas (SFF Group as), Bent Magne Roaldsøy (Peder S. Fjetland as), Frode Forgaard (Bufab as). **Foran fra Venstre :** Per Linden (Noralarm as), Tore Sunde (Noralarm as), Bjørn Ims (Oilers), Tore Christiansen (SFF Group as), Bjørnar Totland (SFF Group as), Roger Aarestad (Seadrill asa), Ole Bernt Stangeland (Maximator as). **Bildet er tatt etter at Spoilers var ferdige med en batalje av en kamp mot Stokka Flyers !**

SPONSORLAGET TIL OILERS!

For snart 2 år siden startet Oilers opp med et treningstilbud for sponsorene. Målsettingen med det var å la de få prøve seg utpå glattisen, få kjenne på "eimen" ifra garderoben og ikke minst gi dem et tilbud om å sette trening i system. Opplegget har vært svært vellykket.

Hver mandag og fredag er det trening kl.07.00 – og da droppes pucken. Med dette laget slipper coachen å vente i begynnelsen av treningen i 5-10 minutter for alle er klar. Mer innsatsvillige og ivrige karer skal du lete lenge etter. I begynnelsen var der bare en håndfull sponsorer som stilte på treningene, nå for tiden er det ikke uvanlig at vi kan stille med 4 fulle rekker. Sjelden har vel klisjeen – "Bambi på is" vært mer treffende for en beskrivelse enn det som var tilfellet i september i 2005 da vi startet opp. Flere av sponsorene hadde vel knappst hatt på seg skøyter før, og innpakket i en haug med utstyr så sier det seg selv at det var en utfordring å få stokket føttene. Utviklingen deretter

har bare vært utrolig, og Gunnar Johansson kunne nok bare drømme om å ha en tilsvarende fremgang blant sine spillere.

Etter noen måneder med trening var laget kampklart og meget ivrige etter å få prøvd seg med "sebraer" utpå isen, og motstandere på andre side av red-line. Navnet på laget ga seg egentlig av seg selv – sponsorlaget til Oilers må bare hete SPOILERS. Siden den gang har det blitt mange kamper med laget. Vi startet forsiktig opp med kamp mot elever fra idrettslinjen på Sola Videregående skole til senest kamp mot Forus-Sandnes. Resultatene har vært bra og vi velger å si at Spoilers fremdeles er ubeseiret !

Med en slik ivrig gjeng av spillere, som etter hvert også har utviklet et godt kameratskap, er det vanskelig å spå den neste utfordringen. Kanskje blir det seriespill i norsk 3. divisjon?

PÅL SINE DRØMMER OM NY HALL HAN SLEPTE

For en drøm er det, og den drømmes av flere enn daglig leder Higson. Og drømmen kan fort bli virkelighet. "Det gjenstår viktige avklaringer, ikke mist på dette med tomt og endelig plassering" forteller Pål til Oilersmagasinet. "Slikt har sine prosesser og krever politisk behandling. Det har vi selvsagt respekt for". Det er derimot ikke vanskelig å se at den daglige lederen tror på drømmen. Plassert langt fremme på stolen tegner og forteller han. "Dette blir helt fantastisk" er en setning som kommer med jevne mellomrom.

For vi er kommet så langt at det må være lov å drømme litt høyt?

Ja, jeg synes det. De manglende avklaringene rundt tomt og øvrige bevilgninger må vi bare la ta den tid de skal ta. Vi stresser ikke det. Vi har i denne prosessen så langt møtt positive holdninger fra alle hold. Dette er et prosjekt som selvsagt tjener Oilers, men vi har felles interesser med øvrige aktører i området også. Dette er et spennende miljø, hvor så vel idrettsanlegg, næringsvirksomhet og messedrift fungerer sammen. Våre ønsker passer godt inn i denne helheten.

Når kan noe stå klart da?

Vi ville selvsagt hatt hallen ferdig i går, men slik er det bare ikke. Vi må være realister, og får vi på plass de gjenstående problemstillingene skulle vel åpning til sesongen 2009/2010 være mulig.

Du sier at mange aktører lever side om side i dette miljøet. Ser klubben for seg at flere skal eie og drive hallen sammen også?

Nei, vi ser for å eie og drive i vårt eget hus. Definitivt. Presist hvilken forretningsmodell vi lander på vet jeg ikke akkurat her jeg sitter, men det blir vårt AS som i bunn skal drive og forvalte de ressursene vi genererer mellom de fire veggene for å si det sånn.

Men sambruksmulighetene er åpenbare?

Helt klart. Som nevnt er det opplagte samarbeidspartnere i lokalmiljøet allerede, men hallen inviterer jo også leietakere innenfor en rekke områder. Dette blir en multifunksjonshall. Det kan være alt fra annen idrettsaktivitet til konserter og "Cats and Dogs 2010".

Er det en fare for at vi må leie ut vår egen stue til vel mange horseshows?

Vi tror ikke det. Vi kan se på lignende prosjekter, ikke minst i Sverige, og studere erfaringer de har gjort seg. Ta Löfbergs Lila i Karlstad for eksempel. Da prosjektet ble lagt fram lurte mange på om det måtte arrangeres ukentlige konserter for å drive. Siste år har det vel begrenset seg til noen få etter hva jeg har forstått. Et slikt nivå er det ikke vanskelig å leve med.

Du nevner Färjestads sin arena som Oilers har besøkt flere ganger med sine samarbeidspartnere. Det er samme arkitekt som tegner for oss som tegnet for dem?

Det stemmer. Ulf Bergfjord er navnet. Han står for utforming av flere av de siste, moderne arenaene som er bygget i Sverige. Fantastisk flotte Löfbergs Lila er nevnt, MODO's Swedbank Arena er et annet eksempel.

La oss ta dette litt punkt for punkt. Hvorfor trenger vi en ny arena?

Vi trenger ny arena om vi skal videreutvikle det produktet vi jobber med. Slik det er i dag skaper vi et nært sagt optimalt produkt ut fra de fasilitetene vi har til rådighet. Fasilitetene er rett og slett flaskehalsen med tanke på videre vekst for driften av klubben. Dette handler om det meste, alt fra hvordan vi tar oss av publikum og sponsorer til forholdene våre spillere jobber under.

Utviklingen vi så for Viking etter åpning av nytt stadion forteller vel litt?

Ikke sant? Vi ser en klubb mer enn doble sitt tilskuersnitt, og det i en periode med skuffende sportslige resultater. Å gå på fotballkamp er blitt noe mer enn det var på grunn av fasilitetene. Ikke minst har tilretteleggingen for sponsorer og samarbeidspartnere fått helt nye muligheter.

Er det realistisk å se en slik utvikling i hockey også?

Selvsagt er det realistisk. Og vi er ikke feigere enn at vi ser på oss selv som litt banebrytende her. Vi har tanker ut over vår egen virksomhet med det vi driver med. En arena som den vi planlegger vil føre oss hestelengder foran de fleste av konkurrentene på det med fasiliteter, og det kan igjen føre til krafttak andre steder. Hockey er i dag landets største hallidrett hva publikum angår, det er kun fotball som trekker flere mennesker av lagidrettene. Og det er ikke de mange flotte ishallene sin skyld, for å si det litt forsiktig ironisk. Tenk da hvilket potensial sporten har om vi får utviklet fasilitetene rundt omkring? Folk er blitt godt vant, vi har skaffet oss gode vaner. Vi må bare innse at vi er en del av en kultur, og det gjelder selvsagt også innen hockey

Få høre hvor flott det kan bli da?

(Satt Pål lang fremme på stolen da vi startet, er det nå som han nesten tipper av, red.anm.)

Vi snakker om en hall med tre tribunenivåer + et medie/sikkerhetsnivå øverst. Ankomsten til hallen skjer på et grunnivå som for øvrig huser lokaler for klubbens organisasjon og driftspersonale, og trapper leder videre opp til første tribunenivå. Totalt ser vi for oss 4000 sitteplasser. Og da snakker vi om plasser som alle er vinklet slik at de er bekvemmelige med tanke på sikt over isflaten. 500 ståplasser er avsatt til Roughnecks, 100 for tilreisende supportere. Videre ser vi for oss 350 plasser knyttet til restaurantfasiliteter over to nivåer. Vi snakker om en restaurant som selvsagt også er tilgjengelig utenom kamper.

Ta med familien på middag og kamp liksom?

For eksempel, og siden vi snakker om familie så er jo det et stikkord i seg selv. Vi vil på denne arenaen legge til rette for en helt annen integrering av ulike brukeres behov. Det kan være barn i følge med voksne som trenger boltreplass, det kan være funksjonshemmede som har ulike tilretteleggingsbehov og så videre. Alle skal ha muligheten til å komme til vår nye arena og bli imøtekomet på sine behov.

Hva med VIP og den slags?

Som sagt mange ganger allerede, våre samarbeidspartnere er en viktig del av og nøkkelpremiss i det produktet vi ønsker å videreutvikle. Den nye arenaen vil by på et VIP areal på omkring to og en halv gang det vi i dag har tilgjengelig i Siddishallen. Så planlegger vi også 40 egne losjer.

Konge og Dronning og sånn?

He he, ikke nødvendigvis det. Vi ser jo at mange firmaer bruker losjer for kundepleie og møtevirksomhet i kreative omgivelser,

men det kan også være du og 12 kompiser som slår dere sammen om å disponere en losje. Eksemplene er mange, og vi styrer ikke dette.

Har vi råd til alt dette?

Ja, det har vi. Kanskje en aldri så liten klisjé, men vi tenker vel heller at vi ikke har råd til å la være om vi skal drive med de ambisjonene vi har. Bevares, vi snakker om et prosjekt i 100 millioner + klassen, men da vi foretok emisjon i klubben for en tid tilbake var alle godt kjent med disse planene.

Men så skal det jo drives også?

Det skal det, og det er klart at om vi ikke trodde investeringene vil generere overskudd på drift så hadde vi ikke gjort dette. Litt i samme gate som vi diskuterte innledningsvis, vi snakker her om det som blir Norges beste innendørs arena. Mulighetene for å hente inntekter vil bli så allsidige at det skal gå bra.

La oss til slutt snakke litt om utfordringer drømmen fører med seg. Hva vil du si er de vesentligste?

Først og fremst må vi sørge for å huske hvem vi er, hva vi står for og hva vi har som er spesielt for oss. En Oilerskamp i Siddishallen er en stemningsfull og intim opplevelse. De færreste kan konkurrere med oss på dette. Vi må sørge for at denne intimiteten blir med oss videre. Her er våre fantastiske supportere selve kjerneressursen. Reiser man rundt om på arenaer og opplever kamper, for eksempel i Sverige, erfarer man kjapt at det er de plassene hvor hjemmesupporterne virkelig lever det skapes skikkelig stemning og liv. Ingen slår oss på dette, og det mener jeg bokstavelig. For oss er det viktig at Roughnecks får en sentral plass i konseptet, og derfor har det også vært naturlig å innlemme en representant for supporterne i komiteen som jobber med hallplanene.

Så handler det vel om en gigantisk utvikling av organisasjonen generelt også?

Absolutt. Vi har jo på relativt kort tid gått fra ingenting til ganske store i vår målestokk. Nå skal vi videre fra ganske store til enorme. Det vil garantert føre til innslag av voksevdndt. Det må vi bare forberede oss på. Utfordringen blir å utvikle og opprettholde en aktivitet som står i forhold til investeringen. Forretningsmessig og organisasjonsmessig vil vi måtte gå i retning av ytterligere profesjonalisering. Ikke minst på drift. Vi må ha på plass teknisk avdeling, vaktmester, arenaansvarlig med stab og så videre. Og viktigst av alt vil fremdeles våre mange entusiastiske og ivrige frivillige være. Alt idretts- og foreningsliv er avhengige av det frivillige, og vi må sørge for å utvikle også dette i takt med den øvrige veksten.

VÅRE STØTTESPILLERE

MAXIMATOR®

TS BYGGTJENESTER
Tlf.: 51 58 55 95

MaxPeter®

Gausdal Invest

Deloitte.

BÆRHEIM GOLF PARK

SOLUTION
sports management www.solution.as

Adecco

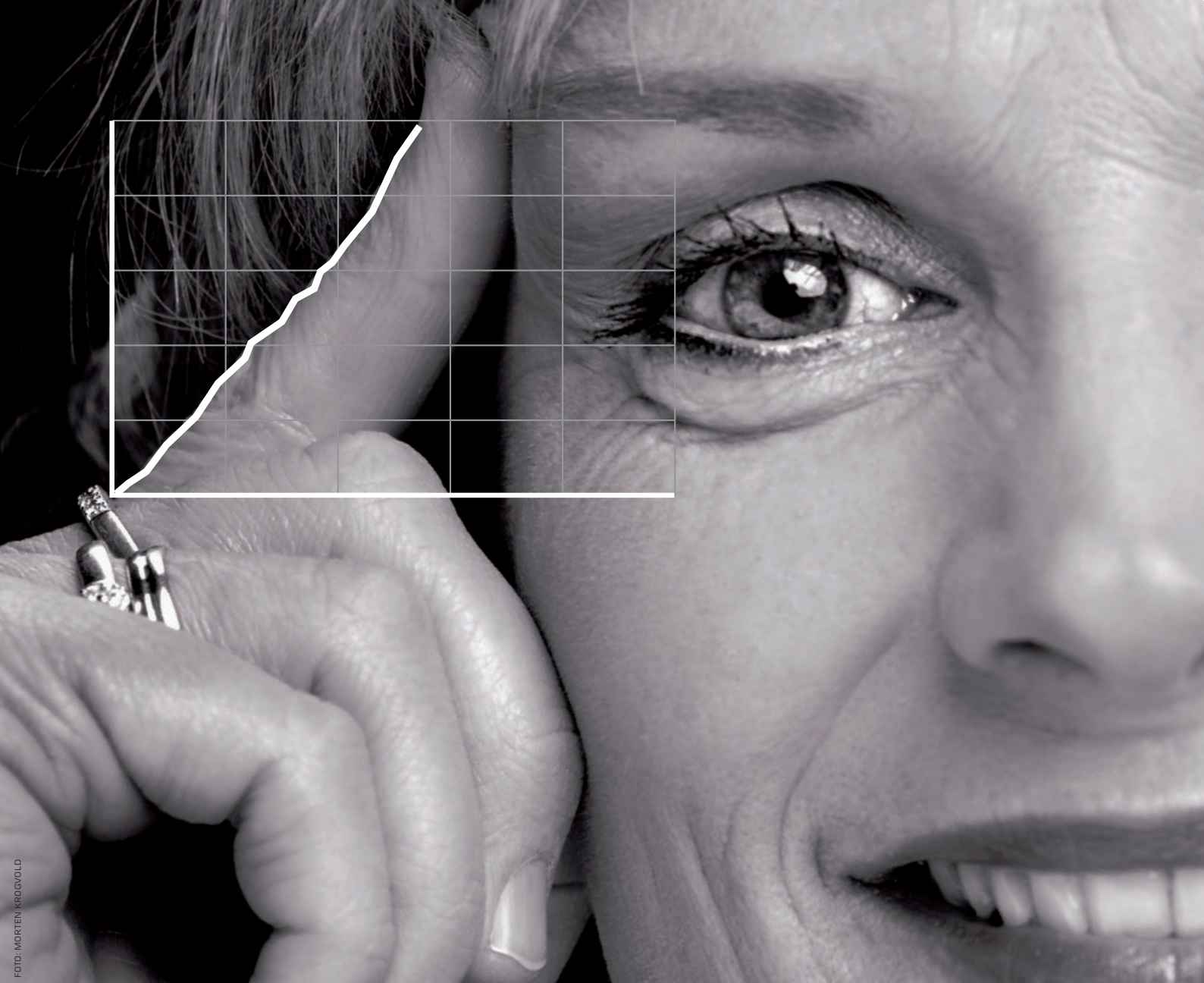
in BUSINESS

Tasta Rør

Electro Marine Innovation

Har du mesteparten av formuen din bundet opp i huset?

Med Fokus Boligkreditt kan du ta ut opp til 80% av boligens verdi. Du kan investere pengene akkurat slik du ønsker. Hvordan, legger vi oss ikke bort i. Det er jo tross alt dine penger. Du slipper å etablere nytt lån, du bare overfører pengene til brukskontoen. Boligkreditten sørger for at du alltid har penger tilgjengelig, og til hyggelig rente. Ta kontakt med en av våre rådgivere hvis du vil bruke formuen du har i bolig til andre nyttige formål.

ELSE M. ROLLAND, RÅDGIVER FOKUS BANK

Ring **08540** eller gå inn på **fokus.no**
og avtal møte med en av bankens rådgivere.

Fokus **Bank**

Dine penger. Våre hoder.

La oss skape trygghet sammen!

G4S, tidligere Falck Norge, er landets ledende totalleverandør av sikkerhetstjenester for enkeltpersoner, næringsliv og samfunn. Vårt produkttilbud omfatter produkter og tjenester innen alarm, sikring og vaktvirksomhet.

Group 4 Securicor

A World of Security Solutions

Se www.g4s.no eller ring oss på
02468 for mer informasjon.

SM-gull med Färjestad, ti VM-turneringer på seniornivå og spill i fire ulike ligaer kunne vel gjort noen og en hver mette som hockeyspillere. Men ikke Marius Trygg. Han er kommet til Stavanger for å være med på noe nytt, noe som ikke er glemt igjen like fort. "Det handler om å oppleve blandingen av spenning og stabilitet" sier Oilers' #14 til Oilers-magasinet. Vi tok en prat med spilleren som fikk bestemannspris i Norges historiske seier mot Canada i VM 2000, og som i Oilers møter Gunnar Johansson som trener for tredje gang.

VI MØTER

MARIUS TRYGG

TEKST: KJETIL GARVIK FOTO: LARS DAR WÅAGE

OM Å FÅ VÆRE MED PÅ NOE SOM VIRKELIG BETYR NOE

Litt av en straffe du hadde mot Sparta her om dagen?

He he, ja den funka fint den.

Av naturlige årsaker hørte du ikke på radio, men godeste Kjartan sluttet liksom å snakke forståelige ord, og hikstet ord om "Foppa" og "fantastisk" inn mellom gurglelydene. Liker du å prøve nye varianter?

Ja, jeg har egentlig alltid likt å teste ting på straffer. Prøve og feile litt. Men det er jo ikke alltid det går så bra heller. Den mot Stjernen nylig for eksempel. Bare gikk rett på og mistet skuddet. Ganske dumt spør du meg.

Den gikk jo ikke inn mot Frisk heller, men det var jo en sånn "stang ut" kamp i det hele tatt. Har vært litt både og etter jul. Hva kommer det av tror du?

Uff ja, den straffen mot Frisk var av samme typen som den mot Stjernen. Men det stemmer at det har vært litt ujevnt etter jul. Vi har riktignok tapt en del kamper med liten margin, litt "stang ut" som du sier.

Men likevel, dere var jo inne i et så solid spor før juleavbrekket?

Absolutt. Høsten var på en måte litt annerledes. Mange nye på laget førte til masse innsats, noe som på hjemmebane resulterte i tidvis fengende flott hockey. Og stort sett bare seire. Men så hadde vi noen skikkelige blemmer på bortebane, noe som vel skilte oss fra de helt øverste lagene.

Har de noe vi ennå mangler?

Nja, både og. Det går vel litt på stabilitet i det defensive. VIF og SIL har kanskje et mer robust grunnspill, noe som gjør dem mer forutsigbare og trygge. Men jeg vil påstå at det finnes vel så mye kreativitet her hos oss. Når vi så stadig søker nye løsninger i forhold til å utvikle spillet så går det litt opp og ned. Perioden etter jul ga dessverre ikke de resultatene vi skulle ha ønsket.

La oss se litt bakover i tid. Du er jo M/S-gutt. Skribenten var nylig på Dragons Cup på Hamer med guttungen og Viking G-10. Der deltok blant annet to lag fra Manglerud Star. Fryktelig gode. Hva er det med barne- og ungdomsarbeidet i M/S?

Det har jo vært fokus på det en stund, og det gir vel også resultater. Men det har ikke alltid vært sånn, ikke på resultatsiden i alle fall. Det var vel tilbake i mine guttedager man begynte å få skikkelig orden på arbeidet med hockeyskolene, noe som ble viktig. Min far, John Trygg, og en kar som Roar Øfstedal var sentrale personer i dette arbeidet. På miniputt fikk vi jevnt stryk av VIF og Furuset, men det kom seg allerede på guttenivå.

Du var i klubben hele oppveksten.

Hvorfor ble det hockey på deg, og hvem vil du si var forbildene?

Grunnen til at jeg begynte var jo fatter'n, liten tvil om det. Han både spilte på laget og var trener i klubben. Videre var det gutta på A-laget som var de fremste heltene da jeg var ung, karer som Jarle Friis og Cato Andersen. Så begynte også norske spillere å

markere seg i svensk hockey, for eksempel Erik Kristiansen og Åge Ellingsen i Bjørkløven. Det var veldig inspirerende.

Har du hatt mange idol i internasjonal hockey, NHL for eksempel?

Idoler har det vært mange av, men internasjonalt var det jo mest VM det gikk i. Vi hadde jo ikke så mye NHL på TV den gang. Skal jeg trekke frem noen fra NHL, så kan jeg kanskje nevne Paul Kariya. Han gjorde en god olympisk turnering på Lillehammer, og jeg har fulgt litt ekstra med på ham etterpå. Vi har litt samme spillestil. Artig det der med idoler forresten. Når man er ung er de jo gjerne eldre enn deg selv. Så kommer det et punkt hvor man plutselig har idol som er yngre. Interessant opplevelse...

Du valgte å være i Manglerud Star til flere år ut i seniorkarrieren.

Kan du fortelle litt om den tiden?

Det var en fin tid. Går man litt tilbake så var det jo mer drag over Oslohockeyen. Både M/S, VIF og Furuset knivet skikkelig. Også vi spilte av og til våre kamper på Jordal. Det var rett og slett en helt annen ramme rundt det enn det vi opplever i hovedstaden nå. Du kunne for eksempel oppleve T-banebråk knyttet til hockeyrivalisering. Ikke det at det er positivt i seg selv, men det forteller om et litt annet trykk enn det vi har i dag.

Så ble det Elitserien på deg etter hvert?

Ja, Mats og jeg (Mats Trygg, back og tvilling med Marius, red. anm.) flyttet til Karlstad og Färjestad BK da vi var 23. Slik jeg vurderer det nå så var det lurt å drøye såpass lenge. M/S var med på satsingen Spectrum Flyers (elitesamarbeid i hovedsak mellom M/S og Furuset noen sesonger på 90-tallet, red. anm.), og det var vel dem som kanskje mente at det ville være riktig å ta steget ut da dette ble lagt ned. Jeg valgte derimot ytterligere noen sesonger på Manglerud, og tror det var lurt.

Men så ble du hentet østover. Gunnar hadde vel en finger med i spillet der?

Det stemmer. Gunnar var assisterende trener i FBK den gang, og en viktig faktor da vi gikk til klubben. Mats og jeg hadde året før hatt et prøvespill, vi deltok i Spengler Cup med laget. Det gikk såpass bra at vi ble tilbudt kontrakt for neste sesong.

En drøm som gikk i oppfyllelse? Absolutt. Jeg var fire sesonger i Färjestad, og det var rett og slett utrolig stort. Fikk være med på å ta SM-gull med en klubb som var regnet som kanskje Europas beste. Fantastiske år.

Så gikk veien videre til klubber i Allsvenskan?

Neste stopp var Hammarby. Det var med Leif Bork som trener. Et spennende år hvor klubben hadde som målsetting å rykke opp til Elitserien, men det gikk bare nesten da vi kom til kvalifiken. Neste sesong spilte jeg i Nybro Vikings. Gunnar var trener i klubben, men gikk like før jul. Etter å ha hatt en sesong over all forventning vinteren før, gikk det ikke helt som forventet med laget. Men for meg personlig var sesongen svært bra.

Vi var jo mange som fulgte spent med her i Stavanger da du etter det igjen gikk i samtaler med Oilers om mulig overgang. Kan jeg være så freidig å spørre hvorfor i all verden du heller valgte å reise til spill i en lavere divisjon i Tyskland?

Ja det må du bare gjøre. Mange har spurt meg om det, og jeg skjønner godt spørsmålet. Det handler vel litt om det samme foran den sesongen som foran overgangene både til Hammarby og Nybro. Jeg ville prøve noe nytt. Konkurransen om plassene i Färjestad ble såpass hard at det vanskelig lot seg gjøre å ta karrieren videre derfra, så dermed var spill i nye ligaer naturlig. Toppserien her hjemme var tross alt et sted jeg allerede hadde spilt flere år.

Fortell litt om klubben og din forrige sesong?

Klubben het ETC Crimmitschau, plassert i gamle Øst-Tyskland omtrent fire mil fra Dresden. Klubben hadde en klar ambisjon om å rykke opp til det som heter Oberliga, noe vi også lyktes med. I det hele tatt opplevde jeg nivået som ganske bra, omtrent som ligaen her hjemme. At det var en svensk trener der betydde også litt for meg. Da gled dette med kommunikasjon ganske naturlig.

Men så kom du altså til Stavanger foran denne sesongen. Vi var mange som merket oss valget med treårskontrakt her borte. Et ganske tydelig signal?

Jeg følte vel at de siste sesongene hadde vært litt mye frem og tilbake. Kontrakter på ett år gir jo ikke den store stabiliteten. Man blir jo eldre med årene. I Norge følte jeg vel at Oilers og SIL var de mest aktuelle klubbene, vurdert ut fra soliditeten i det økonomiske og driften i klubbene. Så fikk jeg og familien et positivt møte med byen. Videre var det jo viktig at jeg kjente flere av spillerne på laget, samt Gunnar som trener selvsagt. Totalen her borte var både spennende og stabil liksom.

Kan du utdype det litt?

Her borte kan jeg får være med på noe nytt og stort, noe som virkelig betyr noe. Klubben slår nedenifra og jobber for å vinne sine første titler. Det er ikke snakk om å vinne noe som de fleste har glemt igjen like fort. Her ligger dette med spenningen. At dette kan kombineres med en stabil og ordentlig drift rundt klubben er litt unikt.

La oss vri litt over på din internasjonale karriere.

Hvor mange VM-turneringer for senior har du egentlig?

Jeg har spilt 10 VM-turneringer på seniornivå, hvert eneste år siden jeg ble tatt ut første gang. Jeg må nesten være så ærlig å si at jeg er stolt av det.

Det betyr jo spill under flere trenere på landslaget også.

Kan du si litt om noen av dem?

Leif Bork er en trener som helt klart betydde mye for utviklingen av det norske landslaget. Han fikk mye kjeft, men vi hadde klar fremgang under ham. Ikke minst hjalp han mange av oss som enkeltspillere. Fokus på tenkesett og selvtillit stod sentralt. De siste årene har jo Roy Johannsen vært sjef. Han har hatt en heldig hånd med laget, spesielt i organiseringen av det defensive. Hans filosofi ligger i at trygghet i det offensive ligger forankret i skikkelig defensiv organisering. Jeg synes han har gode resultater med landslaget.

Har du personlig noe høydepunkt, og for den saks skyld det motsatte, fra de 10 VM-turneringene?

Høydepunkt er i alle fall ikke vanskelig å velge ut. VM i St. Petersburg i 2000 med Leif Bork som trener. Vi tok en historisk seier mot Canada, og jeg fikk bestemannspris i kampen. Absolutt blant karrierehøydepunktene så langt. Vi var vel bare et mål i 1-1 kampen mot Italia fra å nå en kvartfinale. I motsatt ende er vel VM i Tyskland året etterpå. Vi rykket ned. Laget skuffet, og jeg var ikke minst skuffet over min personlige innsats.

Vi må snakke litt sluttspill også nå som sesongens høydepunkt nærmer seg. Hvordan er følelsen for det som skal komme?

Mest av alt skal det bli deilig å komme i gang. Det er det vi venter på nå vi spillere. Jeg har vel inntrykk av at det er det alle rundt klubben også ser frem mot. Det er nå vi skal vise hva vi er gode for.

Er trykket større ettersom dere ikke nådde helt til topps i grunnspillet?

Det der kan sees på litt forskjellige måter. Vi har jo fått en del kjeft, men vi var jo ganske store i kjeften selv også før sesongen. Kanskje ga det de andre lagene litt unødvendig tennveske? Selv om vi ikke var blant de tradisjonelle topplagene, ble det litt til at vi var laget alle skulle ut å slå. I og med at vi har strevd nå i det siste, er vi nå i en posisjon hvor vi kan slå litt nedenifra. Kanskje like greit.

Har dere fått for mye kjeft?

Nei, det synes jeg ikke. Alle steder hvor det finnes virkelig interesse må lagene finne seg i mye oppmerksomhet, på godt og vondt. Jeg har vært med på det før også. I Tyskland for eksempel, var det helt vilt til tider. Målet var som sagt å rykke opp, og i perioder hvor det ikke fungerte etter planen tok en del supportere helt av. Vi opplevde for eksempel publikummere som kastet supporterdrakta si på isen. Men så rykket vi jo opp, og da var alt glemt. Den heteste fansen gaper alltid høyt på diverse forum og så videre. Slik skal det jo bare være.

Så du følger med på nettet?

Jada, jeg er innom og kikker. De aller fleste spillerne er jo det. Takler man det ikke får man jo la være, men jeg synes ikke det er så farlig om det er litt temperatur. Moro at folk har meninger.

Kan du gi meg tre grunner til at Oilers kan vinne NM-pokalen denne vinteren?

Grunn nummer en er at vi har gode nok spillere. Det er jo det aller viktigste. Så har vi et fantastisk publikum, noe som gir oss en klar fordel i jevne kamper på hjemmebane. Jeg synes publikum her har vært flott hele sesongen, og kan levende forestille meg hvordan det kan bli i et spennende sluttspill. Som tredje punkt vil jeg ta frem det vi allerede har snakket litt om, dette med at motgangen i det siste har gjort oss sultne. Vi har alt å vinne.

Hva blir nøkkelfaktorene for å lykkes?

Keeperne må lykkes. De vet det selv, så det kan jeg si. Videre ligger nøkkelen i en tett defensiv plan. Vi vinner bare om vi lykkes her. Så er det jo banalt nok også slik at de beste spillerne må lykkes for at laget skal lykkes. Og vi har mange som kan avgjøre. Jeg synes vel dette siste er noe som positivt skiller Oilers fra de fleste konkurrentene. Vi har mange som kan avgjøre, vi er ikke avhengige av noen få.

Til slutt noen ord om Marius Trygg og fremtiden.

Hva skjer når kontrakten med Oilers løper ut?

Har ikke tenkt så mye på det ennå, men jeg vet i alle fall at jeg vil fortsette å spille en stund til. Jeg har alltid likt å trene og har gode holdninger til det jeg holder på med. Både jeg og familien trives så langt kjempegodt her i Stavanger.

Hva skal til for at vi får 3 x brødrene Trygg til Oilers?

He he, nei si det. Når det gjelder Mathias så er jeg vel skeptisk. Han trives godt i Vålerenga, og det vil være naturlig at han prøver nye veier og andre ligaer før han eventuelt kommer hit etter at kontrakten hans i VIF går ut. Når det gjelder Mats så har jo han et år igjen av kontrakten i Köln. Hva som skjer videre er vanskelig å si. Han har et godt navn i svensk ishockey. Men du skal aldri si aldri...

"IN THE FUTURE TODAY'S WEBSITES WILL LOOK OLD. THE FUTURE IS COMING IN A FLASH"

INAFLASH

progressio propositium propono

Flash design

3D visualisering / animasjon

Video redigering

Dynamisk web design

Grafisk design - Dm/Brosjyre

VI STØTTER STAVANGER OILERS, OG ØNSKER LYKKE TIL VIDERE.

INAFLASH

progressio propositium propono

www.inaflash.no

TLF : 47 93 81 39 14 POST@INAFLASH.NO PEDERS GT 49. 4013 STAVANGER NORWAY

PRIVAT megleren

ANDERSEN & PARTNERE

Iselin Larsen
Serviceansvarlig

Du!

“Vi skal innfri dine forventninger. Vi ønsker å overraske stort. Vi har alltid en målsetning om å overgå oss selv. Prøv oss du også. Vi lover deg et personlig engasjement – det ligger i navnet vårt.”

Kjetil Andersen
Daglig leder/Privatmegler
Tlf. direkte: 924 16 162

Odd Are Njå
Faglig leder/Statsaut.megler MNEF
Tlf. direkte: 913 08 286

Kjetil Thulin
PrivatMegler
Tlf. direkte: 975 24 211

Janne Mette Bergesen
PrivatMegler MNEF
Tlf. direkte: 922 09 041

Ring oss på telefon 40 00 23 33

Besøksadresse: Soregata 31, Stavanger
www.privatmegleren.no/stavanger

Det er vi som bygger

OILERS FELTET

TS BYGGTJENESTER

Telefon 51 58 55 95 • E-mail: post@tsbyggjenester.no • Nesflåtveien 14, 4018 Stavanger

SYSTEMVEGGER • SYSTEMHIMLINGER • GLASSVEGGER • TØMRING • REHABILITERING
SKIFTING AV VINDUER/DØRER • PÅBYGG • OPPUSSING

STAVANGER ISHOCKEYKLUBB Postboks 5509, 4081 Stavanger